

Vertrouwing

EEN TIJDSCHRIFT GEGROND OP FEITEN, HOOP EN OVERTUIGING

„EERE ZIJ GOD..... EN VREDE OP AARDE!"

Lukas 2 : 14

„Vertrouwing wordt in alle werelddeelen gelezen.

Verschijnt maandelijks

Nr. 111

November 1945

INHOUD

Medewerking	2	Bijbelsche Chronologie ..	22
Hoe Jehova met de menschen handelt	3	Feiten achter het prikkeldraad	24
Beschaafde en bijbelvaste menschen zijn een gevaar voor katholieken	6	Demonen verzetten zich tegen een noodzakelijke heilkundige behandeling	25
Jehova's wonderen der schepping	7	Het wonder van den golfstroom	26
Een kijk in het oneindige	8	Waarom de geestelijkheid de waarheid bestrijdt	27
Iets over den Bijbel	11	Wat ook de tegenstanders der waarheid moeten bekennen	28
Modern heidendom	12	Tact	29
Voor Uw gezondheid	13	Waarvandaan weet hij dat?	29
Theocratisch Congres te Den Haag	15	Vraag en antwoord	31
Iets over Vogels	21		

MEDEWERKING

is het bewijs voor werkelijke belangstelling in een zaak. Daarom stelt de redactie van dit tijdschrift elke medewerking uit den lezerskring zeer op prijs. Medewerking niet alleen door het aanbevelen van dit tijdschrift aan vrienden en kennissen, maar ook door het opsturen van artikelen, krantenknipsels met vermelding van naam der krant en den datum, foto's en verhandelingen van algemeenen aard. Een bevestiging van elke zending verzoeken wij niet te verwachten. Indien wij ook door plaatsgebrek niet alles kunnen publiceeren, zoo kunnen wij toch hieruit zien, wat de lezers in het bijzonder interesseert. De belangrijkste en leerzaamste stukken willen wij dan graag onder de aandacht van al onze lezers brengen.

De vertroosting-redactie.

CONSOLATION

Published every other Wednesday by
WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.
117 Adams St., Brooklyn 1, N. Y., U.S.A.

OFFICERS

President: N. H. Knorr.
Secretary: W. E. van Amburgh.
Editor: Clayton J. Woodworth.

Vijf cents per exemplaar (Engelsche uitgave).

§ 1 per jaar in de Vereenigde Staten.

§ 1.25 in Canada en alle andere landen.

OPMERKINGEN VOOR ABONNE'S.

Betalingen: Betaal in uw eigen belang door middel van een postwissel. Wanneer er geld in een envelop overgestuurd wordt met de gewone post en deze gaat verloren, dan kan het niet vergoed worden. Overmakingen vanuit andere landen dan die hieronder genoemd worden, kunnen gedaan worden aan het bureau te Brooklyn, maar alleen door een Internationale postwissel.

Een kwitantie voor een hernieuwd abonnement zal alleen gegeven worden wanneer er om gevraagd wordt. Een Bericht dat het abonnement afloopt, zal één maand te voren, samen met het tijdschrift verzonden worden. Verlengt s.v.p. tijdig, opdat geen exemplaren verloren gaan.

Zendt Adresveranderingen onmiddellijk naar ons, eerder dan naar het postkantoor. Het is goed als uw aanvraag ons minstens twee weken vóór den datum dat het tijdschrift wordt uitgegeven, bereikt. Zendt uw oude, zoowel als uw nieuwe adres. Exemplaren worden door het postkantoor aan uw nieuw adres niet verzonden, vóórdat de extra portokosten door u zijn vergoed. Verschijnt ook in Engelsch, Grieksch, Portugeesch, Spaansch, Ukraïnisch, Zweedsch, Noorsch, Duitsch en Fransch.

BUREAUX VAN ANDERE LANDEN:
Engeland: 34 Graven Terrace, Londen, W 2.
Australië: 2 Homebush Rd., Strathfield, N. S. W.
Zuid Africa: 623 Boston House, Kaapstad.
Mexico: Calzada Melchor Ocampo 71, Mexico, D. F.
Brazilië: Rua Licínio Cardoso 330, Rio de Janeiro.
Argentinië: Calle Honduras 5646-48, Buenos Aires.
Ingeschreven als bijkantoren te Brooklyn, N. Y. volgens de Wet van 3 Maart 1879.

VERTROOSTING.

Uitgegeven door:

WATCH TOWER BIBLE EN TRACT SOCIETY

Te verkrijgen bij: Ceintuurbaan 249, Amsterdam
Nederland: „Watch Tower” Postbox 5021, Amsterdam,
als ook bij alle groepen van „Jehova's Getuigen”.

België: „Watch Tower”, Julien Dillenplaats 2. St. Gillis, Brussel.

Prijzen:

Nederland: 1 jaar f 3.00; ½ jaar f 1.50; per exemplaar 25 cent. Giro Nr, Den Haag.

België: Per exemplaar Fr. 3.00.

VERTROOSTING

„OP ZIJN NAAM ZULLEN DE VOLKEN HUN HOOP STELLEN.

— Mattheüs 12 : 21; Kath. Bijbel.

12de Jaargang

Amsterdam, November 1945

Nr. 111

Hoe Jehova met de menschen HANDELT

Volgens de wet vrijwaart onwetendheid ons niet voor straf. Dit is een van de wreede verordeningen die aardsche machthebbers onder de inspiratie van den Duivel getroffen hebben. Van Jehova echter, den Verhevene en Hooge, weten wij, dat hij met de zwakheid van het schepsel rekening houdt, en den tijd, waarin het schepsel in onwetendheid verkeert, niet telt. Hij handelt als een vader, die een ontaard kind eerst volledig onderwijst en waarschuwt en pas, als alles tevergeefs is, naar de roede grijpt. Wij zien uit de Schrift, dat Jehova deze methode van oudsher gevolgd heeft. Waar Hij ook bestraffend in het menschelijk lot ingreep, Zijn oordeelen waren steeds rechtvaardig. Dit gebeurde gedurende de afgelopen 6000 jaren echter niet al te vaak; want over het algemeen was Satan „de god dezer wereld”. Wanneer onder de heerschappij van den Duivel veel ongerechtigheid uitgeoefend werd en nog steeds uitgeoefend wordt, zoo is Jehova ten onrechte hiervoor verantwoordelijk gesteld en wij kunnen ons dan ook alleen maar verheugen, dat de rechtvaardiging van Zijn Naam zeer nabij is. Door enkele voorbeelden uit de Schrift zal hier Jehova's handwijze met de menschen uiteengezet worden.

In den Hof van Eden, van welks schoonheid wij ons heden geen voorstelling kun-

nen maken, leefde de eerste mensch met zijn vrouw. Zij hadden alles wat zij begeerden, en waren gelukkig en tevreden. Alle boomen van den Hof gaven hun heerlijke vruchten, alleen was het hun verboden van den boom der kennis des goeds en des kwaads te eten. 'Als gij daarvan eet, zult gij den dood serven!', luidde de waarschuwing aan Adam. Aan de list van de slang was het echter te wijten, dat de harmonie tusschen het schepsel en zijn Schepper verstoord werd. Satan zaaide twijfel in het hart van de vrouw — twijfel aan het feit, of de Schepper het werkelijk goed met hen meende. Het eerste menschenpaar viel in zonde en de gevolgen waren vloek en dood, gelijk God gezegd had.

De menschen vermenigvuldigden zich, maar ook het geweld op aarde nam toe; speciaal ten tijde der reuzen. De slechtheid van de menschen was toen groot, en al het gedichtsel der gedachten huns harten was te allen dage alleenlijk boos'. Daarom besloot Jehova de menschen van den aardbodem te verdelgen. Een genadetijd van 120 jaren werd hun nog toegestaan, gedurende welken tijd Noach, „de prediker der gerechtigheid,” zijn verdorven tijdgenooten waarschuwde. Hij bouwde in het geloof de ark ter redding van zijn familie en had bij zijn vreemde werk zeker

den spot en den hoon van de toeschouwers te verduren. Door zijn onwankelbaar geloof heeft hij destijds over de wereld het oordeel uitgesproken. Men sloeg de waarschuwing in den wind, en de toenmalige wereld ging, zooals God tevoren had voorged, in water ten onder.

In het Zuiden van Palestina ligt de Zoutzee, ook wel Doode Zee genoemd. Haar water doodt al het leven. Zelfs zeevisschen komen om in het walgelijke zoutloog, dat er olieachtig uitziet en ook dusdanig aanvoelt, en veel minerale stoffen bevat. Hier was eens een bloeiend leven en lachende velden bedekten het land. De menschen waren echter verdorven en de steden Sodom en Gomorra werden wegens de wetteloosheid van hun inwoners tot vernietiging veroordeeld. Abraham zelf bad den Heere voor het behoud van de stad: „Het zij verre van U, zulk een ding te doen, te dooden den rechtvaardige met den goddelooze! dat de rechtvaardige zij gelijk de goddelooze, verre zij het van U! zou de Rechter der gansche aarde geen recht doen?” (Genesis 18 : 25). De Heere zou zich ook over de stad ontfermd hebben, als er slechts 10 rechtvaardigen in geweest zouden zijn. Niemand luisterde echter naar de waarschuwing van den rechtvaardigen Lot. Zooals bij den zondvloed, toonde God ook hier, dat Hij den rechtvaardige niet met den goddelooze verdelgt. Lot werd met de zijnen gered. Abraham zag echter, toen de zon over het land was opgegaan, hoe rook van de Jordaan-vlakte opsteeg gelijk de rook van een smeltoven.

De berichten uit den Bijbel zijn speciaal voor den tegenwoordigen tijd, den „tijd der benauwdheid” bewaard geworden, opdat de geloovigen in dezen zwaren tijd altijd weer gesterkt worden door de beschouwing van Gods handelwijze, welke tot op heden niet veranderd is. „Ik, de HEERE, Die de Eerste ben, en met den Laatste ben Ik Dezelfde” (Jesaja 41 : 4). God heeft van oudsher Zijn eigen methode gehad. Mozes, den man, die „zwaar van tong” was, zond Hij naar den machtigen Farao om hem te waarschuwen, dat hij Israël zou laten trekken. Farao geloofde niet. God echter bevestigde het woord van Zijn knecht Mozes: „Hij heeft Farao's wagenen en zijn heir in de zee geworpen; en de keure zijner hoofdlieden zijn verdronken in de Schelfzee. De afgronden hebben hen bedekt; zij zijn in

de diepten gezonken als een steen” (Exodus 15 : 4, 5). Niet Mozes en niet Israël hebben Farao's macht vernietigd. Mozes was slechts de aankondiger van de vernietiging, sterk in het geloof, als zag hij den Onzichtbare voor zich. De Heere heeft de wondervolle daden uitgevoerd en Zijn volk verlost. Door eenvoudige menschen spreekt Jehova ook heden tot de wereld: „En het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niet is, opdat Hij hetgeen (iets) is, te niet zou maken; Opdat geen vleesch zou roemen voor Hem” (1 Korinthe 1 : 28, 29). Wanneer God echter het woord van deze kleinen zal bevestigen — en Hij zal het doen! — dan zullen schrik en angst de tegenstanders overvallen en wegens de kracht van Zijn arm zullen ook zij verstommen als een steen.

Een bezoeker van de Babylonische ruines geeft zijn indrukken aldus weer: „Wij staan op den puinhoop van den voormaligen burcht van Koning Nebukadnezar. Aan den overkant rezen de zandheuvels van de tuinen op, die eens een heerscher voor zijn buitenlandsche vrouw liet aanleggen. Daaronder is de leeuwenkuil, waarin Daniël zijn wonderbare redding beleefde. Een steenworp ver van ons verwijderd ligt een groote berg geweldige steenblokken. Dat zijn de overblijfselen van den toren van Babel, waarmede de menschen aan den oerouden drang wilden toegeven en dachten den hemel te kunnen bestormen. — Naast mij staat de gids, die mij rondleidt. Zijn hand beschrijft een grooten cirkel, terwijl hij zegt: „Ziet u, zoover het oog reikt, dat was alles eens Babylon . . .” Nergens en nooit is de geheele waarheid en ernst van de Heilige Schrift mij zóó duidelijk geworden, als hier op de puinhopen dezer groote stad. Alles is uitgekomen, wat de profeten aan de heerschers dezer millioenenstad voorspelden. Woordelijk openbaarde zich aan ons op dien dag de Bijbelsche profetie aangaande Babylon. Uitgedroogd zijn de bronnen en vervallen de muren, vergaan is alle pracht en grootheid. In de holen en vernietigde hallen huilt de jakhals en als de avond aanbreekt en wij ons klaarmaken om weer terug te keeren, schreeuwen de uilen uit de verlaten ruïnes.”

Israël, het weerspannigste en toch door God zoo uitermate begenadigde volk, werd door Jehova's knechten, de profeten, voortdurend gewaarschuwd, zich niet met den

afgodendienst en alle daarmee gepaard gaande gruwelen te bemoeien. Jeremia, één der grootsten onder hen, beschrijft de toenmalige toestanden ongeveer als volgt: „Zij roepen vrede, vrede, de dwazen, en toch is er geen vrede in het land! Er is veelmeer een tijd nabij, zooals er in Israëel niet geweest is’.

Jehova liet hen waarschuwen, want Hij had Zijn volk lief! Alle hoop was echter ook nog niet geheel verloren. „Zoo zegt de HEERE: Sta in het voorhof van het huis des HEEREN, en spreek tot alle steden van Juda, die komen om aan te bidden (in) het huis des HEEREN, al de woorden, die Ik u geboden heb tot hen te spreken, doe er niet één woord af. Misschien zullen zij hooren, en zich bekeeren, een iegelijk van zijnen boozen weg; zoo zou Ik berouw hebben over het kwaad, dat Ik hun denk te doen vanwege de boosheid hunner handelingen”. — Jeremia 26 : 2, 3.

Hoe namen de koningen, priesters en het volk zijn woorden echter op?

„Toen spraken de priesters en de profeten tot de vorsten en tot al het volk, zeggende: Aan dezen man is een oordeel des doods, want hij heeft geprofeteerd tegen deze stad, gelijk als gij met uwe ooren gehoord hebt” (Jeremia 26 : 11). „Zoo zeiden de vorsten tot den koning: Laat toch dezen man gedood worden: want aldus maakt hij de handen der krijgslieden, die in deze stad zijn overgebleven, en de handen des ganschen volks slap, alzulke woorden tot hen sprekende; want deze man zoekt den vrede dezes volks niet, maar het kwaad” (Jeremia 38 : 4). Spot en verachting, mishandeling en gevangenschap waren het lot van dezen profeet! Jehova bevestigde echter het woord van Zijn knecht: Jeruzalem werd vernietigd, Zedekia werden de oogen uitgestoken en het volk in gevangenschap gevoerd.

Een ander bericht toont aan, dat de waarschuwing van een profeet met succes bekroond werd: de stad Ninevé was zoo geweldig groot, dat men drie dagen noodig had haar te doorkruisen. Tot haar werd Jona gezonden en hij predikte: „Nog veertig dagen, dan zal Ninevé worden omgekeerd!” (Jona 3 : 4). Toen geloofden de inwoners van Ninivé aan God, en de koning gebod, dat zij met alle macht tot God zouden roepen en een ieder zich zou bekeeren van zijn boozen weg en van het

onrecht, dat aan zijn handen kleefde. „En God zag hunne werken, dat zij zich bekeerden van hunnen boozen weg; en het berouwde God over het kwaad, dat Hij gesproken had hun te zullen doen, en Hij deed het niet” (Jona 3 : 10). Tot Zijn vertoornen profeet zeide Hij echter: „Gij verschoont den wonderboom, aan welken gij niet hebt gearbeid, noch dien groot gemaakt; die in eenen nacht werd, en in eenen nacht verging; En Ik zou die groote stad Ninevé niet verschoonen, waarin veel meer dan honderd en twintig duizend menschen zijn, die geen onderscheid weten tusschen hunne rechterhand en hunne linkerhand; daartoe veel vee?” — Jona 4 : 10, 11.

Tot het volk Israëel, dat onder de leiding van zijn blinde priesters hoe langer hoe meer van God afweek, werd tenslotte Gods Zoon Zelf gezonden. Nadat Hij door wonderen en prediken het volk tevergeefs tot God had geprobeerd terug te brengen, wendde Hij zich tot hen en hun leiders met een laatste vermaning, waarvan het slot luidde: „Jeruzalem, Jeruzalem, gij, die de profeten doodt, en steenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uwe kinderen willen bijeen vergaderen, gelijkerwijs eene hen hare kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen; en gillieden hebt niet gewild!” (Matthéüs 23 : 37). In het jaar 70 na Christus werd Gods oordeel aan Israëel door de Romeinen voltrokken.

In Matthéüs 24 spreekt Jezus de groote profetie over het einde der wereld van Satan uit. Deze profetie vervult zich, zooals de feiten bewijzen, sedert 1914. Jehova's getuigen hebben heden de opdracht, de menschen te waarschuwen, want Gods methode is ook heden dezelfde als van ouds: „Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe” (Amos 3 : 7). De tijd is nabij, dat Gods tegenstander en zijn geheele ahang vernietigd en Jehova's Naam voor eeuwig voor het geheele universum gerechtvaardigd wordt.

Als wij het heden beleven, dat de geheele cultuur in elkaar stort, dan geschiedt dit door de ongehoorzaamheid van de menschen. Gods Woord heeft van oudsher gegolden en geldt nog steeds. Jehova eischt gehoorzaamheid tegenover Zijn Woord! Gehoorzaamheid van den enkeling en gehoorzaamheid van de volkeren. Zijn oor-

deelen zijn rechtvaardige oordeelen. Als Hij in Abrahams tijd den rechtvaardige niet met den goddelooze vernietigde, dan zal Hij dit ook heden niet doen. Daarom gaat Zijn vermaning tot alle menschen uit, die van goeden wil zijn. „Zoekt den HEERE, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid, misschien zult gij verborgen worden in den dag van den toorn des HEEREN” — Zefanja 2 : 3.

Deze korte beschouwing over de handelwijze van God, zoals de Schrift haar toont, zal slechts tot verder onderzoek aansporen.

Aan de hand van de Schrift en op grond van de plaatsvindende gebeurtenissen zullen wij dan altijd meer de waarheid van het Woord uit de Openbaring 15 : 3,4 erkennen: „Groot en wonderlijk zijn Uwe werken, Heere, Gij almachtige God, rechtvaardig en waarachtig zijn Uwe wegen, Gij Koning der heiligen. Wie zou U niet vreezen, Heere, en Uwen Naam (niet) verheerlijken? Want Gij zijt alleen heilig; want alle volken zullen komen, en voor U aanbidden; want Uwe oordeelen zijn openbaar geworden!”

Fr.

BESCHAAFDE EN BIJBELVASTE MENSCHEN ZIJN EEN GEVAAR VOOR KATHOLIEKEN

Zoo zou men de volgende waarschuwing kunnen betitelen:

„Eén wereld en één regeering!”

Met een aldus getitelde brochure trekt een juffrouw langs onze huizen. De brochure dankt klaarblijkelijk haar ontstaan aan een geestelijke afwijking, die een psychiater wel zal kunnen determineren (vaststellen; determineren klinkt natuurlijk veel geleerder. Red.) Ze is ongevaarlijk voor normale en ontwikkelde katholieken, die zich ermee zullen amuseeren, zooals men dat ook wel kan doen met de lezing van de „Zwarte non” of „de Papenspiegel”. Voor minder ontwikkelden en voor de verwarde hoofden, die onze stad na den oorlog zooveel rijker geworden is, lijkt deze brochure minder onschuldig, ofschoon het ding gelukkig zoo vervelend geschreven is, dat weinigen den moed zullen hebben, om het heelemaal uit te lezen. Al is dus dit boekje niet zoo gevaarlijk, dat lijkt me wel het geval met de juffrouw, die het aanprijst. Deze nog betrekkelijk jonge dame heeft een beschaafd voorkomen, beschikt over een verbijsterend praatvermogen en is daarenboven, wat men noemt, zeer bijbelvast. Werkelijk ze haalt met den Bijbel acrobatentoeeren uit, die een felle antipaap haar zou benijden. Op eenvoudige katholieken maakt dit gegoochel met teksten en profetieën nogal indruk, mede ook het niet onbesmettelijk fanatisme van deze misschien goed bedoelende, doch gevaarlijke juffrouw en daarom meenen we te moeten adviseeren, om deze dame vriendelijk

doch beslist van onze deur te wijzen.” PATER FREHE.

„Nieuw Noordhollandsch Dagblad” van 20 Aug. 1945.

Deze „zeer geleerde Heer” schrijft dus: „...voor de verwarde hoofden, die onze stad na den oorlog zooveel rijker geworden is, lijkt deze brochure minder onschuldig”. Dat schijnt op het eerste gezicht geen compliment voor de stad Alkmaar; maar zouden misschien zij daarmede bedoeld zijn, die gedurende de oorlogsjaren de dubbeltonigige handelwijze der R.K. geestelijkheid, die in de fascistische als ook in de democratische landen de legers en wapens gezegend hebben en dezen onmenschenlijken oorlog heilig verklaarden, gezien hebben en zich vol afschuw van zoo'n godslasterlijk systeem afkeerden. Dezen zullen zeker de eersten zijn, die de waarheid, die in de brochure „Eén wereld en één regeering” is neergelegd, begrijpen, wat men van de normale en ontwikkelde katholieken, die ondanks al deze feiten slaven van de „kerk” blijven, niet kan verwachten. Zooals deze pater zich nogal verwondert over de goocheltoeren van deze bijbelvaste jonge dame, zoo moet men zich verwonderen over de goocheltoeren, die de Roomsche Katholieke Hierarchie op politiek gebied uitgevoerd heeft. Welk een verantwoordelijkheid hebben deze godsdienstige leiders, die ondanks het feit, dat vele menschen het politieke spel van deze met Hitler, Mussolini en Franco concordatende sluitende Hierarchie doorzien, nog door dergelijke frazenachtige waarschuwingen trachten te verhinderen, dat dezen een kennis en inzicht aangaande Gods voornemen betreffende Zijn Koninkrijk of Regeering der gerechtigheid verkrijgen.

Het grootste aquarium.

Het grootste aquarium ter wereld is in Marineland in Florida. Dit bouwwerk heeft 1.000.000 dollar gekost en heeft 200 kijkgaten, waardoor men walrussen, tuimelaars, roggen, reuzenhaaien, schildpadden, tropische visschen, koralen, zeeanemonen enz. kan zien. Om nog meer het idee te verwekken, dat de toeschouwer zich op den bodem der zee, in plaats van buiten een reusachtig waterbassin, bevindt, liggen in het midden van dit aquarium de overblijfselen van een vergaans schip.

Met een ploeg op den bodem der zee.

Om op den bodem van den ocean kabels te leggen wordt tegenwoordig een zes meter lange ploeg gebruikt, die tien ton weegt. Deze graaft op een diepte van 800 meter een geul, legt den kabel erin en maakt de geul weder dicht; dit alles in één keer. In verband hiermede gebruikt men een ketting van 12.500 staalleden. Deze is, met een lengte van 1260 meter, de langste, die ooit werd vervaardigd en weegt 19.350 kg. Oceaan-kabels, die op deze wijze gelegd zijn, kunnen door de visscherij niet beschadigd worden, zooals dat vroeger vaak gebeurde.

Jehova's WONDEREN DER SCHEPPING

Jehova's groote zanger, koning David, zingt in één van zijn Koningsliederen: „Want Gij hebt mij verblijd, HEERE, met Uwe daden; ik zal juichen over de werken Uwer handen. O HEERE, hoe groot zijn Uwe werken, zeer diep zijn Uwe gedachten. Een onvernuftig man weet er niet van, en een dwaas verstaat ditzelve niet” (Psalm 92 : 5 - 7). De knecht van den Hoogste behoeft niet ver te gaan om de wonderen der schepping te zien; aan zichzelf en om zich heen bewondert hij ” beide zijne eeuwige kracht en Goddelijkheid” (Romeinen 1 : 20). „Want Gij hebt mijn nieren gevormd, in de moederschoot mij als een weefsel samengesteld. Dat ik zoo wonderbaar ben geschapen, dank ik U. Ja, wonderbaar is al wat Gij doet! Dat erkent mijn ziel volkomen. Mijn lichaam was geen geheim voor U, toen ik in 't verborgen werd gevormd, kunstig samengeweven uit de grondstoffen der aarde. Uw ogen zagen mijn nog ongevormde leden; en in uw boek waren ze reeds opgeschreven al de dagen die (voor mij) vastgesteld waren, nog vóórdat er één van verliep” — Psalm 139 : 13 - 16 Kath. Bijbel.

Als wetenschappelijk onderlegde personen bij hun onderzoekingen tot resultaten komen, die het bestaan van een allerhoogsten intelligenten Schepper loochenen en Gods Woord der waarheid tegenspreken, dan laten Jehova's getuigen zulke resultaten geheel buiten beschouwing en volgen liever hun Heer en Schepper. Zij zijn altijd de vermaning van Jehova indachtig: „Vertrouwt niet op prinsen, op des menschen kind, bij hetwelk geen heil is! Vertrouw op den HEERE met uw gansche hart, en steun op uw verstand niet” (Psalm 146 : 3; Spreuken 3 : 5). De exacte wetenschap komt echter steeds tot resultaten, die in nauwste harmonie met Gods Woord zijn; en aan zulke onderzoekingsresultaten leenen Jehova's getuigen gaarne het oor. Zoo'n bericht publiceerde de R.Z. (Illustrierte Romanzeitung) van 30 September 1937.

Het luidde: „De menselijke hersenen handelen per minuut ongeveer honderd gesprekken af, wat met de activiteit van een telefooncentrale met 14 telefonisten en één controleur overeenkomt. De telefoonrekening over die gesprekken, die één enkel normaal menselijk verstand in den loop van één jaar voert, kan men bijna op 6,5 miljoen Zw. frs. schatten. Daarbij behooren de in de hersenen zich afhandelende gesprekken, vergeleken met de overige werkzaamheden der hersenzenuwen tot de kleinere arbeidsprestaties. De rol, die het hersenzenuwstelsel van den mensch speelt, is daarom veel omvangrijker en bewonderenswaardiger dan het bedrijf van een grootsteedsch telefoonnet of welke telefooncentrale ook.

Het oog, dit waardevolle orgaan, neemt alles op met de nauwkeurigheid van een scherp filmapparaat, stapelt beeld na beeld op, en leidt deze dan na het ontwikkelen naar het zenuwstelsel. Binnen een minuut neemt het ongeveer 1300 beelden op, die met behulp van het centrale zenuwstelsel — elk naar hun belangrijkheid — door de hersenen in gedachte worden gehouden. Gedurende een vijftienurigen arbeid van het oog worden anderhalf miljoen beelden opgenomen, wat ongeveer met negen groote films overeenkomt. Deze film zou ongeveer 20 kilometer lang zijn en het materiaal zou alleen al ruim 50.000 shilling kosten. De bedrijfskosten van een kunstig apparaat, dat het oog zou vervangen, zouden daarom jaarlijks ongeveer 20 miljoen shilling bedragen.

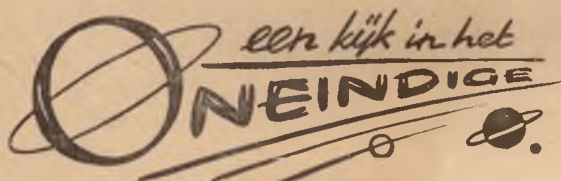
Zoo is elk afzonderlijk orgaan van ons lichaam een kunstwerk, waarvan de volmaakte harmonie in geen enkel opzicht door de beste technische wetenschap nagebootst kan worden. Wij zien dus, dat wij een schat bezitten, welks waarde niet in getallen kan worden uitgedrukt.

In het boek „De Harp Gods” blz. 11 geeft rechter Rutherford de volgende logische beschrijving: „Beschouw den mensch. Hoe wonderlijk is de samenstelling van zijn lichaam. Eerst een geraamte, dan de spieren, die alles vastleggen, en als een electrisch spanningsnet de zenuwen, die den verschillende lichaamsdeelen de bevelen der hersenen overbrengen. Geen enkele machine kan vergeleken worden met den mensch, wat betreft zijn ingewikkelde bouw en harmonieuze werking. Wie is de Maker van

dit wonder? Alles wijst op het bestaan van een groot Eerste Begin, dat alles schiep en in werking bracht, zoowel 't zichtbare als 't voor ons onzichtbare in het heelal. Wie is het? Zijn Naam is Jehova, de groote God van het heelal. — „En God sprak tot Mozes en zeide tot hem: „Ik ben Jehova.” — Exodus 6 : 2 (Elberf. Vert.).

Hem, alsmede de rechtvaardiging van Zijn Woord en Zijn verheven Naam te dienen, is de eenigste en voornaamste taak van het tijdschrift „Vertrouwing”. Hij heeft nu Zijn gezalfden Koning Jezus Christus op den troon geplaatst en Zijn glorierijk Koninkrijk der gerechtigheid is nabijgekomen. Deze vreugdevolle boodschap wordt door Jehova's getuigen en hun metgezellen in het openbaar verkondigd, zooals geschreven staat: „En zult te dienzelfden dage zeggen: Dankt den HEERE roept Zijnen Naam aan, maakt Zijne daden bekend onder de volken! vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is. Psalmzingt den HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op den ganschen aardbodem. Juich en zing vroolijk, gij inwoneres van Zion! want de Heilige Israëls is groot in het midden van u”. — Jesaja 12: 4-6.

O.E.

Kleine wandeling door de groote wereldruimte door Alwin Dressler.

„De hemelen vertellen Gods eer, en het uit-spansel verkondigt Zijner handen werk.” — Psalm 19 : 2.

Ieder van ons zal wel eens in een mooien helderen nacht naar den sterrenhemel gekeken hebben en zich bij het zien van de flikkerende sterrenpracht het volgende afgevraagd hebben: Hoe zou het daarboven op de andere sterren wel wesen? Is daar ook zomer en winter, dag en nacht, of is het daar geheel anders dan op onze aarde? Wij willen eens probeeren een blik in het oneindige te werpen.

De menschelijke geest is onophoudelijk bezig nieuwe middelen en wegen te vinden om het wereldruim te doorgronden. Reeds in oude tijden probeerden de Egyptenaren zich een voorstelling van het heelal te vormen. Volgens hun opvatting rustte de hemel op bergtoppen, terwijl de sterren aan stangen bevestigd waren. De oude Grieken en Romeinen stelden zich de aarde als een reus-

achtige schijf voor, waarop de sterrenhemel als een diamanten halfroond rustte. Later dacht men, dat de aarde een kogelvorm zou hebben en het centrum van het heelal zou zijn, terwijl de hemel zich dagelijks rondom de aarde zou bewegen.

Pas na het opkomen van de Copernicaansche theorie over het zonnestelsel geraakte de oude opvatting hierover in verval. Deze theorie werd in het begin door de godsdiensten erg tegengestaan en door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie in 1616 op den index (Roomsch-Katholieke lijst van boeken, waarvan het lezen, bewaren, koopen of verspreiden den katholieken niet geoorloofd is) geplaatst, waarop deze tot 1759 is gebleven. Pas in 1822 werd het drukken van boeken, waarin de aarde als draaiend om de zon werd voorgesteld, uitdrukkelijk toegelaten. Volgens Roomsch gebruik werd in 1600 zelfs één der vurigste aanhangers der leer van Copernicus, Giordano Bruno, te Rome in het openbaar verbrand. Heden vormt de Copernicaansche theorie den grondslag voor astronomische berekeningen.

Zonder oponthoud gaat de geest van den onderzoeker echter voorwaarts bij het doorgronden van den kosmos met zijn geheimen. Door middel van steeds grootere verrekijkers verschenen de wonderen des hemels in steeds grooteren omvang voor ons verbaasd oog. Steeds dieper drong het speurdersoog in de raadselen van de verre werelden door en spoedig kwam men tot de ontdekking, dat o.a. de nevels van den bekenden Melkweg uit millioenen en millioenen sterren bestaan.

Met behulp der moderne photographie is men tegenwoordig in staat de wonderen der sterrenwereld in haar fantastische werkelijkheid voor het menschelijk oog zichtbaar te maken. De grootste nog in aanbouw zijnde electriche telescoop zal stralen opvangen, die ons bereiken van een afstand van 1 milliard lichtjaren. Meerdere duizenden millioenen sterren zullen zichtbaar worden en onze maan zal dan zoo nabij verschijnen, alsof de afstand niet meer dan 40 km. bedraagt.

DE GEHEIMZINNIGE MARS.

Geen der planeten van ons zonnestelsel heeft tot nu toe de menschelijke phantasie zoo bezlgehouden als onze zusterplaneet Mars, met haar geheimzinnige „kanalen”. Het is tot op heden nog niet bewezen hoe deze kanalen ontstaan zijn. Ook over de vraag of er op Mars lucht en water aanwezig is, loopen de meeningen der Mars-onderzoekers nog zeer uiteen.

Voor zoover ons bekend is, is deze planeet evenals onze aarde duister en ontvangt haar licht en warmte van de zon, die zij in ca 686 dagen één keer omloopt. Hieruit volgt dat de jaargetijden daar bijna tweemaal zoo lang duren als hier op aarde. Door de ligging der Marsbaan nadert deze planeet op sommige tijden de aarde tot op een afstand van 55.000.000 km. om zich daarna tot op 100.000.000 km te verwijderen. Daar de middel-lijn der aarde tweemaal zoo lang is als die van Mars, is deze laatste planeet veel kleiner dan de aarde en heeft daardoor een geringere aantrekkingskracht. Een mensch van 70 kilo zou daar slechts 26 kilo wegen. Dit ongewoon lichte gewicht zou ons het gevoel van een dwergachtig bestaan geven.

„Mars“ door de verrekijker gezien met zijn „kanalen“.

Zoals door waarnemingen en photo's werd vastgesteld, zijn de polen van Mars met sneeuw bedekt; in het Marsvoorjaar minder en 's winters meer. Hierdoor komt men tot de gevolgtrekking dat op Mars toch nog een zeer dunne atmosfeer aanwezig moet zijn, die dergelijke veranderingen in de natuur en het weer veroorzaakt.

De vraag of er leven op Mars bestaat en in welken vorm, leidde tot drukke uiteenzettingen, die echter geen opheldering brachten. Heden schenkt men geen geloof meer aan het verhaal over intelligente Marsbewoners, die de reusachtige „kanalen“ van duizenden kilometers lengte en honderden kilometers breedte gemaakt zouden hebben. Men gaat veel meer van het standpunt uit, dat men hier te maken heeft met reusachtige spleten en scheuringen in het ijsdek of met heuvelketens, die met planten of vulkaanasch bedekt zijn en door den verrekijker op kanalen lijken.

In tegenstelling met de aarde toont de oppervlakte van Mars tweemaal zo veel land als water. De lage temperatuur, die op hoogstens 80 graden onder nul wordt geschat, en het gebrek aan zuurstof zouden het verblijf op dit hemellichaam voor menschen onmogelijk maken. De tot ijs verstarde en bevroren zeeën geven den indruk van een in den doodsslaap verzonken wereld. Er zijn desondanks nog onderzoekers, die gelooven dat Mars bewoond is, al zouden deze bewoners er ook anders uitzien. Men herinnere zich slechts de experimenten van Marconi, die eenige jaren geleden probeerde langs radiotelegrafischen weg met eventueele bewoners op Mars in contact te komen. Andere onderzoekers probeerden dit langs heliografischen weg, d.w.z. door optische seinen te geven door middel van zonlichtflikkeringen en draaibare spiegels; alles bleef echter zonder resultaat. Mars antwoordde niet.

Volgens Engelsche berichten gelukte het den astronoom Slipher uit Bloemfontein (Zuid-Afrika) destijds een geweldigen sneeuwstorm op Mars gade te slaan, die zich heel duidelijk van de

roodachtige kleur dezer planeet onderscheidde. „Het kraakheldere wit“, zoo luidt het in zijn verslag, „was duidelijk te onderscheiden van de donkere oppervlakte en dit zou een bewijs kunnen zijn, dat op Mars dezelfde weersomstandigheden heerschen als hier op aarde.“

De spectroscopische onderzoekingen toonen, dat de lucht op Mars buitengewoon dun is en te vergelijken is met onze stratosfeer (de luchtlaag boven de 11.000 meter), waar de ademhalingsorganen van den mensch hun werkzaamheid staken.

In 1877 werden door Hall te Washington twee wachters van Mars ontdekt, Phobos en Deimos; twee zeer kleine lichaampjes (zgn. planetoiden), die zich in nagenoeg cirkelvormige banen om de planeet bewegen. Het geval van Phobos is uniek; een wachter met kleineren omloopstijd dan de rotatietijd der planeet. Eventueele Marsbewoners zouden deze maan elken dag tweemaal in het Westen kunnen zien opkomen en $5\frac{1}{2}$ uur later in het Oosten kunnen zien ondergaan. Deimos komt daarentegen in het Oosten op, blijft door de snelle baanbeweging sterk achter bij de schijnbare draaiing van den Marshemel, en gaat pas na 66 uur in het Westen onder.

Daar de kleinste afstand tusschen Mars en de zon 228 millioen km bedraagt en die van de aarde tot de zon 149 millioen, zijn de zonnestrallen op Mars slechts half zoo sterk.

Het mislukken van de vele pogingen om met Mars in verbinding te treden, heeft de menschen niet ontmoedigd, en in hun phantasie zal de gedachte aan de Marsmensen voortleven zoolang het probleem van bewoonbaarheid van deze geheimzinnige planeet niet volledig opgehelderd is.

SATURNUS MET ZIJN RINGEN.

Op een afstand van ca. 1,4 milliard km., d. i. bijna 10 maal zoo ver als de aarde, omloopt de met ringen versierde Saturnus de zon, waarbij hem tien manen vergezellen. Het snelste vliegtuig zou 300 jaren en een sneltrein ongeveer 2000 jaren dag en nacht ononderbroken moeten reizen om dezen afstand af te leggen.

Saturnus is een reus in vergelijking met de aarde. Men zou 719 aardkogels van hem kunnen maken. De middellijn is bijna 10 maal zoo groot als die van de aarde. Zijn loop om de zon duurt $29\frac{1}{2}$ jaar, zijn jaargetijden zijn dus bijna 30 maal langer dan bij ons. Wij zouden in ons geheele leven daar dus slechts twee zomers kunnen meemaken, doch deze zouden geen genoegen voor ons zijn, omdat de zomerwarmte daar 90 keer minder is dan bij ons en de zon gelijkt dan ook op een droevig schemerlicht. Hierbij komt nog de vlugge afwisseling van dag en nacht, want een dag op Saturnus duurt niet langer dan 10 uur.

Bekijken wij Saturnus nauwkeurig door een verrekijker, dan zien wij hem — ongeveer als bij Jupiter — van wolkengordels omgeven, hetgeen wijst op een dichte atmosfeer. Ook de strepen en vlekken op de oppervlakte van deze planeet wijzen erop, dat zij zich in een soortgelijken toestand bevindt als de groote Jupiter.

Maar het voornaamste, dat de kijker te zien geeft, is de ring, die Saturnus nog altijd tot een van de allermerkwaardigste wonderen des hemels maakt. De ring is vlak en zeer dun; wordt hij op zijn kant gezien, dan blijft er niets van over. Maxwell bewees dat de ring noch vast, noch

De planeten in verhouding tot de Zon.
(voorgesteld door de groote kring)

vloeibaar kon zijn; zijn stabiliteit is alleen verzekerd, als hij uit talloze afzonderlijke deeltjes bestaat, die als wachters elk een eigen baan om de planeet beschrijven. In overeenstemming daarmee werd, zoowel in 1906 als in 1921 de ring flauw gezien, toen wij tegen de niet door de zon beschenen zijde aankeken: blijkbaar vond het licht gelegenheid, tusschen de afzonderlijke ringdeeltjes door, de andere zijde te bereiken. Dit ringstelsel bestaat uit vijf ringen, die gelijk kachelringen naast elkaar liggen.

Wanneer de aarde zulk een ringstelsel zou hebben, dan zou zij ons (volgens de beschrijving van Diesterweg) ongeveer het volgende schouwspel bieden: Bij zonsondergang wordt aan den oostelijken horizon een stralende band in de lucht zichtbaar in den vorm van een boogbrug. Deze band stijgt totdat hij zich te middernacht als een verlichte halve cirkel over het geheele firmament uitstrekt.

Van de oppervlakte van Saturnus weten wij zoo goed als niets af. Waarschijnlijk zullen ook daar ijs en sneeuw de overhand hebben, ofschoon Saturnus in zijn binnenste nog geweldige energiemassa's bergt, wat zijn groote catastrophie in het jaar 1933 heeft bewezen. Een reusachtige witte plek, die plotseling rechtstreeks op den evenaar van Saturnus opdaagde en veel grooter was dan de geheele omvang der aarde, getuigde van een geweldige catastrophie, waarbij een vuur door het dichte wolkendek heen lichtte. Men veronderstelt dat men hier met buitengewoon heete calcium- en waterstofdampen te maken heeft, die vanuit het binnenste van Saturnus met een explosief geweld tot doorbraak kwamen. Hierdoor werd de oppervlakte van de planeet over een geweldige breedte verscheurd, zoodat de brandende vloeibare lava zich erover uitstortte.

DE GROENACHTIG GLINSTERENDE URANUS.

Nog eens zoo ver van de zon verwijderd als Saturnus, dus 20 keer verder dan de aarde, doorloopt Uranus zijn trage baan. Met het bloote oog nauwelijks zichtbaar, kan men hem door den verrekijker als een groenachtig glinsterende schijf waarnemen.

Deze planeet is weliswaar kleiner dan Jupiter en Saturnus, maar toch nog veel grooter dan de aarde. Met een middellijn van 54.000. km. is Uranus 69 maal zoo groot als de aarde.

Koude en eeuwige duisternis zullen op deze ver verwijderde planeet heerschen, aan wier horizon de zon slechts nog als een ster zichtbaar is en wel 370 maal kleiner dan van ons uit gezien. Op zijn weg om de zon legt Uranus 7 km per seconde af, dit is dus 4 maal langzamer dan de aarde. Daar hij veel verder van de zon verwijderd is, voldeindigt hij pas in 84 jaren zijn kringloop om de zon.

Omdat Uranus een bijzonder dichte atmosfeer bezit, is het niet mogelijk de hoedanigheid van zijn oppervlakte vast te stellen. Waarschijnlijk is zijn atmosfeer op dezelfde wijze samengesteld als die van Jupiter en Saturnus. Verder weten wij dat Uranus binnen de twaalf uur één maal om zijn eigen as draait en de polen bijna in zijn baanvlak liggen, terwijl zijn evenaar practisch een rechte hoek met de Uranusbaan vormt. Ook zijn vier manen draaien in een rechten hoek met de Uranusbaan om de planeet heen. Door die bijzondere ligging der as heeft de eene helft van deze planeet een dag van 42 jaar en de andere helft een nacht van 42 jaar; hoewel de dag daar niet daghelder is, doch zeer somber, daar de zon veel te ver weg is om nog licht en warmte te schenken.

Een sneltrein van 100 km per uur zou 3270 jaar noodig hebben om van de zon op Uranus te komen. Het licht legt dezen afstand echter in 2 uur en 39 minuten af.

Indien op deze duistere planeet eenig leven zou bestaan, dan kunnen dit slechts vreemdsoortige schepselen wezen, die misschien met een pantser en verlichtingsorganen toegerust zijn zooals onze diepzeebewoners. Maar ook dit zijn slechts veronderstellingen, die absoluut onzeker zijn.

DE ONDOORDRINGBARE NEPTUNUS.

Op een bijna eindeloozen afstand van Uranus, 30 maal verder van de zon verwijderd dan de aarde, daar waar de duisternis het zonlicht overheerscht, nemen wij een planeet, Neptunus genaamd, waar.

De aarde is van hieruit niet meer zichtbaar, want de afstand tusschen beide planeten schommelt tusschen 4700 en 4300 miljoen kilometers. Een lichtstraal, die iedere seconde 300.000 km aflegt en in 1,3 seconde van de aarde naar de maan vliegt, heeft vier heele uren noodig om den afstand van de zon tot Neptunus te overbruggen.

Met een middellijn van 55.000 km. is Neptunus aanzienlijk grooter dan de aarde en wel 75 maal zoo groot. Zou de mensch daar zijn leven doorbrengen, dan bereikte hij nauwelijks den ouderdom van een half Neptunusjaar; daar zij zich met een snelheid van 5 km. per seconde — als de langzaamste planeet — voortbeweegt, heeft

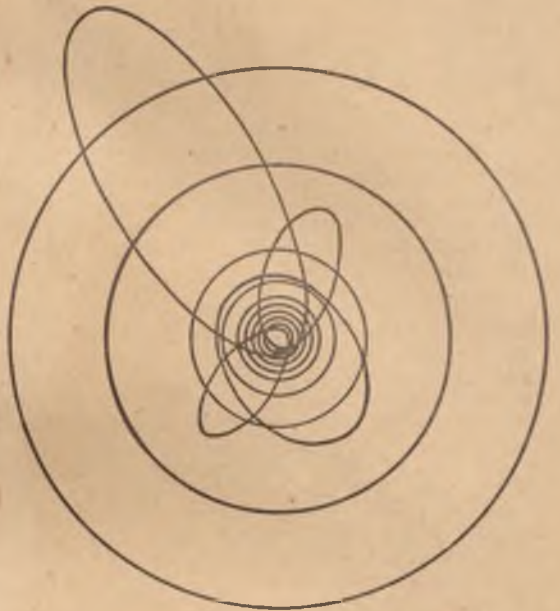
zij namelijk 164 jaar en 9 maanden noodig om de zon te omloopen. Ook op deze planeet heerscht bittere koude en diepe duisternis. Het zonlicht is daar 900 maal zwakker dan bij ons.

Daar zij voortdurend door een ondoordringbare wolkenmassa omgeven is, weten wij van de gesteldheid van haar oppervlakte niets af.

Het is een opvallend feit, dat, hoe verder een planeet van de zon verwijderd is, hoe meer haar atmosferische gesteldheid verschilt van die planeten, die zich dichterbij de zon bevinden. Hun atmosfeer bevat behalve waterdamp nog groote hoeveelheden van een of meer op de aarde onbekende gasvormige stoffen.

In het jaar 1846 ontdekte men een Neptunusmaan. Het is de blauwstralende Triton, met een omloopstijd van 5 dagen en 21 uren. Of Neptunus nog meer manen bezit, wat zeer waarschijnlijk is, kon wegens den grooten afstand nog niet worden vastgesteld.

Als wij deze beschrijving met aandacht hebben gelezen en dan bedenken, dat het hier uitsluitend gaat om ons zonnestelsel, terwijl er bovendien nog duizend andere soortgelijke zonnestelsels bestaan, die zichtbaar zijn in den Melkweg en zgn. spiraalnevels en 60.000 en meer lichtjaren van ons verwijderd zijn, dan kunnen wij alleen met den apostel Paulus uitroepen: „O diepte des rijkdoms beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijne oordeelen, en onnaspeurlijk Zijne wegen.” — Romeinen 11 : 33.

De banen der planeten om de Zon.

Jets OVER DEN BIJBEL

Het resultaat van een vijftienjarigen arbeid

Sir William Mitchell Ramsay, een ongeloovige, ondernam een uitgebreide reis, om bewijzen te verzamelen, dat de Bijbel leugens bevat. Nadat hij voor dit doel vijftien jaar lang expedities naar Bijbelsche landen ondernomen had, schreef hij een boek met den titel: „St. Paul, the Traveller and Roman Citizen,” (St. Paulus de reizende en Romeinsche burger), waarin hij als resultaat van zijn onderzoekingen de nauwkeurigheid van het Bijbelsch bericht bevestigt en op blz. 238 verklaart: „In al de vele details is in het bericht nooit een misgreep vast te stellen; het Nieuwe Testament is eenig in zijn levendige waarachtigheid; Lukas is een betrouwbare gids.”

B. X. Tsatos, Birma.

Het oudste alphabetische schrift.

De archeoloog (oudheidkundige) James Leslie Starkey, die eenigen tijd geleden in de nabijheid van het eeuwenoude Lachis (Jozua 10 : 3) door Arabieren vermoord werd, deed de belangrijke ontdekking, dat het door de Israëlieten in den tijd van Mozes gebruikte schrift, het oudste alphabetische schrift is, dat er bestaat; dat de Phoeniciërs hun schrift van de Hebreërs ontvingen, en dat velen der vooraanstaande Israëlieten, die in den Bijbel als tijdgenooten van Jeremia aangehaald worden, in Lachis goed bekend wa-

ren. Zoo is wederom bewezen, dat de z.g. „hogere tekstcritiek” nergens op lijkt.

De Bijbel in 991 talen en dialecten.

Volgens berichten was de Bijbel reeds in 1936 in 991 talen en dialecten vertaald en uitgegeven. In dit jaar kwamen er nog vertalingen in zeven Afrikaansche en twee Europeesche dialecten bij; zoodat nu het getal 1000 bereikt zal zijn.

Het grootste boekenhuis ter wereld.

In zijn grootheid is dit huis aan de Koningin-Victorie-sstraat te Londen enig. Dagelijks verlaten ongeveer 7000 boeken dit huis, wat voor een jaar dus 2 millioen stuks uitmaakt. Maar men zal zich nog meer moeten verwonderen, dat deze massa exemplaren in het geheel slechts de verschillende uitgaven van een enkel boek zijn. Dit boek, waar het hier om gaat, is in meer dan 800 talen vertaald. Het is de Bijbel; welk ander boek kan zich op een dergelijke verspreiding beroemen? Meer dan 1500 jaren is de Heilige Schrift oud; de oudste gedeelten zijn zelf meer dan 4000 jaar oud. Dit huis aan de Victorie-sstraat behoort aan het Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap; het is een genootschap, dat niet voor winst werkt. Iedereen zou in staat gesteld worden een Bijbel te koopen. Naast de goedkoopste uitgaven worden ook prachtuitgaven vervaardigd, die per exemplaar duizenden guldens kosten.

modern HEIDENDOM

Het is altijd een verheugend feit als men ziet, dat menschen gaan nadenken, en daarbij tot gevolgtrekkingen komen die veel overeenkomen met hetgeen de Bijbel ons leert. Als een treffend voorbeeld hiervan publiceeren wij een artikel uit de „Nieuwe Langedijker Courant” van 8 September 1945. Wij lezen:

Wat surrogaten zijn, behoef ik u niet theoretisch duidelijk te maken. Met vijf jaar oorlog achter den rug, weten we dat voldoende. Surrogaat-thee, surrogaat-koffie, surrogaat-sigaren, surrogaat-burgemeesters. Wanneer je het echte, het goede, het ware niet kunt vinden, dan zoek je naar een vervanging, een surrogaat.

Nu zijn er ook surrogaat-goden, en er is ook surrogaat-geloof. Thee, koffie, sigaren en burgemeesters zijn slecht te missen. Maar een God, waarin je gelooft is nog minder te missen. Er is geen mensch zonder gods-dienst, zonder wereld- of levensbeschouwing. Als je dan ook den waren God niet vinden kunt en het levend geloof niet hebt begrepen, dan zoek je een vervanging, een surrogaat.

Op dezen Zondag wil ik u eenige surrogaat-goden laten zien.

Als eerste valsche God noem ik u den staat. De staat is een totalitaire macht geworden, die het leven van den enkeling van geboorte tot dood beheerscht. De staat regelt alles, doet alles, ordent alles. De staat vraagt geld, vraagt dienst, vraagt leven en bloed. De staat wordt een heilige, gepersonifieerde macht, die allesbeheerschend is. Aan dezen staat moet alles worden opgeofferd.

En luistert dan eens naar een gedeelte uit een redevoering van d'Annunzio, die in zijn dagen het Italiaansche volk opzweepte tot den oorlog: Zalig zij, die veel hebben, want zij zullen veel kunnen geven. Zalig zijn de twintigjarigen, die een reinen geest, een gehard lichaam en een dapperen moed hebben. Zalig zij, die in verwachting en vertrouwen hun kracht niet hebben verspild, maar deze waarden bewaard hebben voor de tucht van den krijg. Zalig de jongeren, die hon-

geren en dorsten naar roem, want zij zullen verzadigd worden. Zalig de barmhartigen, want zij zullen stralen bloed stelpen en blinkende smarten verzachten. Zalig zij, die als overwinnaars terugkeeren, want zij zullen het nieuwe aangezicht van Rome zien!

Bij het lezen hiervan denkt u onmiddellijk terug aan de totalitaire staten Duitsland, Italië, Japan. Misschien gaan uw gedachten naar Rusland met zijn staatsdictatuur. Laat uw gedachten echter niet zoo ver van huis gaan. De verleiding van den staatsgod is er ook in democratische landen. Wij hebben in ons land ook onze heldenkerkhoven, onze menschen die hun bloed gegeven hebben voor het vaderland, misschien straks ook een graf van een onbekenden soldaat met een eeuwige vlam. Of ik op dat alles kritiek wil uitoefenen?

Och neen. Maar laten wij nuchter blijven. Een ieder verlangt naar een almacht, naar iets dat hij aanbidden kan, waaraan hij zich willoos kan onderwerpen, waaraan hij volstreckte bewondering schuldig is. Maar de staat zal in geen enkele vorm in deze diepste levensbehoefte kunnen voorzien.

Een andere God. Een Duitsch blad voor het cafébedrijf schreef enkele jaren geleden het volgende: Duitsland, waak! Bescherm het Duitse bier, de Duitse wijn. De eenige echte vreugde, die ons van ouds toekomt, mag ons niet door idioten, geheelonthouders, die ons de heilige Duitse plaats, café en stamtafel, willen ontnemen, bedorven worden. Het bestaan van het Duitse rijk is zonder bier, wijn en alcohol onzeker!

Voor den schrijver van deze regels was het bier zijn God. Het bestaan van hemzelf, en van het heele Duitse rijk hing daarvan af. Nu is er gelukkig nog heel weinig alcohol beschikbaar. Van heilig bier spreken wij dus nog niet. Maar al wel van een heilige sigaret. Het lichamenlijk genot van rooken en drinken is iets onmisbaars voor velen geworden. De sigaret is een God, of liever, een Godin geworden.

„Den 27sten Februari kwam hij in Cuxhaven aan. Een breede ontvangst door vrienden, journalisten, fotografen en filmmenschen. Toen later zijn salonwagen te Hamburg aankwam, werd hij door de menigte stormachtig begroet. Een hoogtepunt was zijn terugkeer naar Berlijn. Opdat iedereen aan de feestelijkheden kon deelnemen, veranderde de Duitse zender zijn programma,

„Wat heb jij voor een eigenaardige fiets?”

„Met deze fiets kan ik geen peukjes meer ongemerkt voorbijrijden.”

een symphonie van Beethoven werd afgelast, om uitvoerig de ontvangst te kunnen doorgeven."

Dit krantenbericht had betrekking op den voor- maligen beroepsbokser Max Schmeling.

Er is een vereering voor arm- en beenspieren, voor recordgoden, voor krachtmensen. Ook hier voor: surrogaat-godsdienst.

Maar de almachtige God van onzen tijd is Eros, de drift, het instinct, de ongetemde seksualiteit. Eerst weer een citaat.

„Er is maar één werkelijkheid. Het leven, de drift, het instinct, de Eros. Alles wat het leven bevordert is goed, wat het remt is boos. De geest is een gezwel, een ziekte van het leven. De geest is ontstaan uit een biologische zwakheid van den mensch. De mensch denkt, omdat hij nu eenmaal geen instinct meer heeft. Het denken is een surrogaat van het leven. De hersenen hebben alle organen overwoekerd. Het heil ligt in den terugkeer tot het instinct, tot het dierlijke leven, tot de tegen alles en iedereen ja-zeggende Eros.”

Of, met de woorden van een Amerikaanschen dichter:

Verboden stemmen klinken in mij. Stemmen van geslacht en begeerte. Gesluierde stemmen. Ik trek den sluier weg. Ontuchtige stemmen. Ik zet ze in het volle daglicht. Ik leg den vinger niet op den mond. Ik acht de ingewanden even kostbaar als hoofd en hart. Ik geloof aan het vleesch en aan z'n begeerten.

Een beschouwing over deze woorden is wel niet meer noodig. Hun werkelijkheid is ieder mensch, die z'n oogen niet heelemaal dicht heeft, duidelijk. Liever wil ik deze goden confronteeren

met Jezus Christus. Dan zie ik één ding: De aanwezigheid van Jezus Christus werkt ontuchtend en ontmaskerend. Hij pas laat de echte, ware werkelijkheid zien. Al de gewaande Goden, of het nu Goden zijn van den staat, van alcohol en sigaret, van arm- en beenspieren en van recordbrekers, of Goden van de blinde, alles opeischende geslachtsdrift, het zijn maar surrogaten, usurpatoren; het is het heidendom in modernen vorm.

Onze tijd schreeuwt om geestelijk leven, om geestelijke waarden en normen. Waarden genoeg, die zich aanbieden als eenige grond des levens. Maar er is maar één hoogste waarde, één hoogste, eeuwig goed. Jezus Christus. Hij ontkent den staat niet, het lichamenlijk genot, de kracht der spieren, de seksualiteit. Hij geeft slechts aan al deze ondergeschikte elementen de hun toekomende plaats. Om zoo te maken: Menschen die in harmonie met zichzelf en met God leven, geïntegreerde menschen, of kortweg: MENSCHEN.

N.

De Schrift noemt deze surrogaat-goden „afgoden”. In 1 Johannes 5 : 21 vinden wij dan ook de vermaning: „Kinderkens, bewaart uzelf van de afgoden.” Dit kunnen wij alleen doen, door het grootste gebod niet uit het oog te verliezen: Wat is het grootste gebod voor een waar Christen? Christus antwoordt in Matthéüs 22 : 37 - 39: „Gij zult liefhebben den Heere, uwen God, met geheel uw hart, en met geheel uwe ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het groote gebod. En het tweede aan dit gelijk, (is): Gij zult uwen naaste liefhebben als uzelfen.”

voor Uw GEZONDHEID!

Overgangswaar!

De herhaaldelijke aanvallen van verkoudheid, waarvan u in den herfst veel last hebt, het pijnlijke gevoel in de ledematen, het onaangename gevoel van koude voeten, 's avonds het huiveren in de natuurlijk nog onverwarmde kamer, het prikkelen in de keel als de voorbode van een ontsteking der amandelen, zijn geen onontkoombaar noodlot. U bent zelf de schuld ervan, omdat u niet weet of u zich zult harden of ontzien, en u zich op het verkeerde moment hardt en dadelijk daarop op onjuiste wijze verweekelijkt. Gaat u dus van heden af volgens een bepaald plan te werk.

Als u nog niet gehard bent — en dat bent u niet, daar u bij verandering van weer direct een neusverkoudheid hebt — kleedt u zich dan liever te warm dan te koud! Dus *overkleeren*, ook als de zon schijnt, anders laat elke wolk u voelen dat het al herfst en koel geworden is.

Thuis moet u nog warmere kleding dragen,

ook al is dit volkomen in tegenstelling met uw gewoonte! Ten eerste is het in de huizen koeler dan buiten, zoolang daarbinnen nog niet gestookt wordt. Ten tweede bent u buiten veel in beweging, terwijl dit in huis meestal niet het geval is.

Past u vooral op voor *koude voeten* en draagt warmere voetbekleedsels! In koude voeten vindt bijna elke verkoudheid haar oorsprong.

Draagt iedere *regenjas*, zoolan^o het niet, of niet meer regent, over den arm! Waterdicht beteekent zooveel als luchtdicht, en de regenjas verstikt de huid, leidt tot zweeten, congesties, en brengt een gevoel van benauwdheid met zich mede, als zij te lang aangehouden wordt.

Voor u *weggaat* dient u eerst langzaam een half glas koud water te drinken! Dat is het eenvoudigste, beste en goedkoopste middel om u tegen slijmvlies- en amandelontsteking te harden. De betreffende slijmhuiden worden daardoor ook tegen de koude lucht gevrijwaard, wat noodzakelijk is, omdat u toch niet altijd netjes door den neus ademt.

Wascht u 's morgens steeds met koud water; voor u gaat slapen met warm! Het reinigingsbad moet warm zijn, daar het anders niet aan het doel beantwoordt; verricht dit dus 's avonds, want het brengt een weldoende loomheid met zich mede. Zoo van het warme bad onder de wol, voorkomt kouvatten. Het wasschen 's morgens met koud water zal met een krachtige huidprikkeling gepaard gaan, die door een stevige wrijving nog verhoogd wordt, u klaar wakker maken en bovendien de huid tegen kou harden. Wanneer u zich 's morgens met warm water reinigt, dan moet u dit laten volgen door een koude douche.

Laat het raam van uw slaapkamer ook gedurende den nacht open! Hierdoor hardt u zich goed voor den winter. Zorgt er door warm dek voor, dat uw lichaam gedurende den slaap niet afkoelt. Het zou verkeerd zijn, zich te willen harden met te weinig dek en het huiveren in bed heldhaftig te verdragen. De *lucht in de kamer* kan desondanks frisch en koel zijn.

Benut den gunstigen herfsttijd met lange wandelingen en tochten in de vrije natuur. De overeenkomst in de levenswijze der honderdjarigen is, dat zij allemaal hartstochtelijke wandelaars zijn. Juist het overgangseer in den herfst met de snelle verandering van temperatuur en weersomstandigheid biedt een ideaal „luchtwisselbad”, dat u hardt voor voortdurende koude. Vergeet u echter voor het begin punt één niet: warm kleeden, opdat u niet in plaats van gehard, verkouden thuishomt.

Indien mogelijk, gebruikt in uw voeding veel *vet!* Instinctief kiezen de volkeren vetrijker voedsel, naarmate hun klimaat kouder is. Ook u moet te rechter tijd uw lichaam in staat stellen zich aan den winter aan te passen door een beschermende en calorierijke vetlaag. Zij die 's winters geen kou kunnen verdragen, zijn niet, zooals valschelijk beweerd wordt, bloedarm, doch vetarm.

Het water.

Water is voor den mensch onontbeerlijk. Het van de aarde daarmede bedekt is. Het stroomt verder door de landen in den vorm van stroomen, rivieren, beken en slooten, en op warme zomerdagen liggen wij zoo graag aan een beek of meertje en verkwikken ons met een koelen dronk van de natuur, met het beste van alle dranken — het water!

Water is voor den mensch onontbeerlijk. Het neemt de eerste plaats in onder de levensbehoeften. Het draagt onze schepen en verschaft de kracht hen voort te bewegen. Het levert den stoom, die de zwaarbeladen goederentreinen aandrijft. Licht en gemakkelijk laten wij ons door stoomkracht in de tegenwoordige luxe-treinen naar het doel van onze reizen brengen. Het water brengt leven in de fabrieken, de steden, de woningen en tenslotte, hoewel niet uitsluitend, laat het ons menschelijk lichaam werken. Het draagt ertoe bij dat in velden, tuinen en boomgaarden ons voedsel voorspoedig groeit. En hoe het ons smaakt! Soms, als wij langs een levensmiddelenzaak gaan, komt ons het water in den mond bij het zien van al die heerlijkheden, die daar aantrekkelijk verpakt, uitgestald liggen. De groote Schepper en Bron, van Wien iedere goede gave komt, heeft echter in natuurverpakkingen voor-

zien, die geen kunstenaar mooier zou kunnen schilderen. Wij denken aan meloenen, appels, perziken, peren, tomaten en andere vruchten, alle in de prachtigste kleuren gehuld en voorzien van kostelijk vleesch, dat eveneens water bevat; water, dat in het groote laboratorium der natuur zelfs gedistilleerd is geworden.

Het lichaam van een volwassen mensch met een normaal gewicht bevat behalve andere stoffen ook 35 tot 45 liter water. Ons bloed bestaat voor 90% uit vloeistof. Daaruit zien wij, dat elk schepsel zich met voldoende schoon water verzorgen moet, opdat het lichaam voor zijn werkzaamheid voldoende vloeistof bezit. Raakt onze voorraad lichaamsvloeistof op, dan doet zich de natuur vanzelf gelden: Dorst begint ons te plagen; en omdat wij dit niet graag hebben — stillen we hem.

Het water kan in- en uitwendig gebruikt worden. Vanuit het gezichtspunt der geneeskunde gezien, heeft het water vier verschillende uitwerkingen op het schepsel:

1. Het is het belangrijkste natuurlijke oplosmiddel. Als het water door de aarde vloeit en met haar mineralen in aanraking komt, dan lost het deze doelmatig op en wordt aldus in natuurlijk mineraalwater veranderd.

In het menschelijk lichaam lost het water knobbels op, die zich om de gewrichten vormen, ons stijf maken en rheumatische pijnen veroorzaken. Het verwijdert verder afzettingen in de bloedvaten, die de aderen verharden en tot aderverkalking leiden. Op deze wijze helpt het, het lichaam voor een opeenhooping van schadelijke stoffen te behoeden.

2. Het water is een verdunningsmiddel. Door gebrek aan water in ons lichaam wordt ons bloed dik en te kleverig, het circuleert niet makkelijk meer en het hart en de bloedvaten worden zoo-doende overbelast. In dezen toestand zetten zich aanwezige giftstoffen op die plaatsen af, waar de circulatie langzamer is, en veroorzaken ziekten.

Hoe buitengewoon belangrijk is het derhalve, voldoende water tot ons te nemen, om zulke kwalen te voorkomen! Slechts weinige menschen drinken te veel water, velen echter te weinig.

3. Het water is een afscheidingsmiddel. Alles wat het lichaam opneemt, zonder dat het gebruikt wordt of als voedsel geschikt is, moet verwijderd worden, anders wordt het in korten tijd een vergift voor het lichaam. Water bevordert de afscheiding. Het maakt den inhoud der darmen soepel en vergemakkelijkt daardoor de taak der ingewanden, de gezondheid aldus bevorderend. Water heeft ook op de nieren een gunstige uitwerking en veroorzaakt verder afscheiding door de huid door middel van zweeten.

4. Water is het beste in- en uitwendige reinigingsmiddel. Weinig menschen baden te vaak. Bij uitwendig gebruik houdt water de poriën der huid schoon, wat voor het lichaam een belangrijke verlichting van het werk beteekent. Het is een welbekend feit, dat een mensch, die een schoon lichaam bezit en goed gekleed is, zich gezonder en gelukkiger voelt dan een ander, en gewoonlijk ook het leven van de zonnige zijde bekijkt.

Dr. William J. Hodge, Kentucky.

THEOCRATISCH CONGRES

ONDANKS GELDNOOD EN DISTRIBUTIE!!!

in het gebouw „Houtrust” te den Haag op 6 en 7
October 1945.

Ontelbare en haast onoplosbare problemen stonden hen te wachten, die met de voorbereidingen van dat reusachtige congres te maken hadden. 6000 Jehova's getuigen uit alle deelen van het land werden verwacht. 6000 mensche. moesten dus vervoerd en gedurende twee dagen verzorgd worden. Reeds weken van tevoren werd met deze voorbereidingen begonnen, zooals een zaal huren en versieren, extra-treinen bestellen, de openbare lezing aankondigen, de voedselvoorziening veilig stellen en met de verschillende instanties in onderhandeling treden om aan de met dit congres gepaard gaande formaliteiten te voldoen.

Het is in dit verband op zijn plaats te vermelden, dat wij de welwillende medewerking hadden van den Burgemeester van 's-Gravenhage, de politie-autoriteiten, met Militair Gezag, de Canadeesche instanties, de Directie van de Nederlandsche Spoorwegen en de Directie van de Haag-sche Tram-Maatschappij. We hebben dan ook niet nagelaten de betrokken personen voor de openbare lezing uit te noodigen.

Aan de versiering van de zaal was dezen keer bijzonder veel zorg besteed. Reusachtige bijbelteksten, omlijst met groen, versierden de wanden van de 90 meter lange en 45 meter breede hal. Tientallen palmen en een kapitaal aan bloemen schiepen een sfeer, die iedereen aangenaam aandeed.

Het doel van een congres van Jehova's getuigen is tweeledig. Ten eerste om in de betreffende plaats een groot getuigenis te geven met betrekking tot Jehova's Naam en Koninkrijk; en ten tweede om het bijeenvergaderde volk des Heeren door middel van kostbare beloften, vermaningen en belevingen, die in den Bijbel, Gods Woord, opgeteekend staan, te helpen en aan te sporen om verder vreugdevol Jehova's wil te doen en onder alle omstandigheden de aan Jehova gegeven belofte getrouw na te komen. In beide opzichten kan dit congres geslaagd worden genoemd.

Eindelijk was de groote dag aangebroken. 6 October 1945 de eerste dag van dit onvergetelijke congres. Reeds vroeg in den ochtend arriveerden de extra-treinen uit Eindhoven, Hilversum, Enkhuizen, Rotterdam enz. Honderden, ja duizenden Jehova's getuigen stroomden door de straten van het ontwakende Den Haag naar het grootste gebouw van Den Haag, „Houtrust”, waar zij twee dagen bijeen waren, gelijk de Israëlieten, het toenmalige volk Gods, bij hun jaarlijksche feesten te Jeruzalem. De bewoners van de residentie wisten dan ook niet wat zij zagen, toen zij 's morgens opstonden en onafgebroken rijen Jehova's getuigen door de straten zagen trekken. Overall stonden de menschen met verbaasde oogen te kijken, in de deuren, op de balconen en menig

slaperig gezicht keek nieuwsgierig door de gordijnen.

Om 8.45 uur begon dan dit congres met een gebed, waarin de hemelsche Vader door Zijn getuigen bedankt werd voor het groote voorrecht, dit grootste congres, dat ooit in Nederland gehouden werd, bij te mogen wonen, en Hem om Zijn onmisbaren zegen gevraagd werd, opdat alles wat Zijn volk zou doen, mocht strekken tot eer van Zijn Naam, zooals wij in Psalm 115:1 kunnen lezen: „Niet ons, o HEERE, niet ons, maar Uwen Naam geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil”.

In overeenstemming met dit gebed zijn daarna duizenden Jehova's getuigen uitgetrokken en hebben van 9.15 — 11.00 uur van huis tot huis en van deur tot deur de menschen in Den Haag en Scheveningen in hun woningen opgezocht en hun de blijde boodschap van de komst van Gods Koninkrijk en het einde van Satans goddelooze wereld verteld. Zij waren met de nieuws's brochure toegerust „Vrede, is hij van blijvenden duur?” die ter gelegenheid van dit congres voor het eerst in Nederland verspreid werd. Deze brochure is op het oogenblik nog voorradig en het is aan te bevelen deze zoo spoedig mogelijk te bestellen, aangezien de oplaag beperkt is.

In de pauze van 11.00 tot 1.30 uur werden broodjes verstrekt zoodat ook de inwendige mensch versterkt kon worden.

Om 1.30 uur begon dan de middagvergadering met het zingen van het lied „Jehova God, van Uwe macht” en een gebed, hierna werden alle aanwezigen hartelijk welkom geheeten en uitgenoodigd aandachtig naar de verschillende lezingen te luisteren, en hetgeen er gezegd zou worden ter harte te nemen, daar wij in deze lezingen niet attent gemaakt worden op hetgeen menschen ons te zeggen hebben, maar op hetgeen Jehova ons door middel van Zijn Woord te zeggen heeft; Hij is de onzichtbare Koning van allen die Hem gehoorzamen en dienen. Jehova regeert!

De volgende spreker, die in bezettingstijd de verbinding tusschen Nederland en België onderhield, had natuurlijk veel wederwaardigheden te berichten. Zijn ervaringen waren een verder bewijs, dat het werk des Heeren door geen Gestapo en geen grensbewaking tegengehouden kon worden. De Schrift zegt in Handelingen 5:38-39 „Houdt af van deze menschen, en laat hen (gaan); want indien deze raad, of dit werk uit menschen is, zoo zal het gebroken worden. Maar indien het uit God is, zoo kunt gij dat niet breken, opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden”. De Deutsche Hitler-regering heeft dezen raad niet behartigd, maar heeft getracht dit werk stil te leggen. Zij heeft volgens deze Bijbelsche verklaring niet tegen Jehova's getuigen, maar tegen God zelf gestreden en zoodoende was haar ondergang niet meer af te wenden. Gods volk hebben zij toch niet kunnen

uitroeien, dat bewees dit congres. Integendeel, in Exodus 1 : 12 lezen wij: „Maar hoe meer zij het verdrukten, hoe meer het vermeerderde, en hoe meer het wies”.

Een andere spreker wees op de beteekenis van Maleachi 2 : 15 „Daarom, wacht u met uwen geest, en dat niemand trouwelooslijk handele”. Jehova's getuigen hebben deze vermaning tot op dezen dag behartigd en hebben zich niet door schoonklinkende redevoeringen en partijprogramma's laten misleiden. Zij waken over hun geest en laten niet toe, dat de Duivel hun gedachten afbrengt van de aanbedding van Jehova. Hun geest en gedachten zijn steeds gericht op de belangen der Theocratie en zij denken er steeds over na, op welke wijze zij de Koninkrijksbelangen kunnen bevorderen. Hierdoor volgen zij de vermaning van Christus Jezus op: „Maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden”. — Matthéüs 6 : 33.

Na het zingen van het lied „Gods genade is vol grootheid” vertelden enkele van hen, die voor Jehova's dienst in concentratie-kampen vertoefd hebben, hun ervaringen. De vreugde op hun gezichten getuigde van de blijdschap nu weer in vrijheid en met Jehova's volk vereenigd te zijn. Hun ervaringen kwamen daarop neer, dat zij in alles Jehova's bijstand en leiding gezien hebben en dat zij in alles diezelfde vreugde hadden als de apostelen. „Zij dan gingen heen van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest, om Zijns Naams wil smaadheid te lijden.” — Handelingen 5 : 41.

Na een pauze en het zingen van het lied „Een

geloof, dat nergens meer voor schrikt”, volgde de lezing „Theocratische tact”. In deze buitengewoon interessante lezing werd de verklaring van Jezus Christus in Matthéüs 10 : 16 nader toegelicht. „Ziet, Ik zende u als schapen in het midden der wolven; zijt dan voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven”. Alleen zij, die den Theocratischen tact bezitten, kunnen alzoo handelen. Ook de apostel Paulus handelde met Theocratischen tact toen hij zeide: „Want daar ik van allen vrij was, heb ik mijzelf allen dienstbaar gemaakt, opdat ik er meer zou winnen. En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, (ben ik geworden) als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. Degenen, die zonder de wet zijn, (ben ik geworden) als zonder de wet zijnde [Gode (nochtans) zijnde niet zonder de wet, maar voor Christus onder de wet], opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou. Ik ben den zwakken geworden als een zwakke, opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles geworden, opdat ik immers eenigen behouden zou. En dit doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelfde mede deelachtig zou worden” (1 Korinthe 9 : 19-23). Deze Theocratische tact helpt de ware navolgers van Christus Jezus het evangelie van Gods Koninkrijk op een doeltreffende wijze aan de menschen bekend te maken en onnoodigen haat en tegenstand te vermijden. Zij toonen zich op deze wijze als vrienden van alle menschen en stellen alles in het werk hen behulpzaam te zijn de waarheid van hun goddelijke boodschap te erkennen. Hun opdracht is niet met

andere mensen te twisten of hen te kwetsen, maar hen te helpen Satans organisatie te verlaten en in Jehova's organisatie toevlucht te zoeken. Hierbij is veel tact noodig, Theocratische tact, „voorzichtig gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven". Een ware getuige des Heeren zal zich aanpassen; dat wil niet zeggen, dat hij de waarheid niet meer mag zeggen, maar dat hij eerst over dingen gaat spreken, waar zijn toehoorder het met eens zal zijn. Pas later, als de betreffende meer over Gods Woord der waarheid gehoord heeft, kunnen punten, waarover hij, wegens een verkeerde opvoeding of doordat hij door een of andere godsdienst verkeerd geleerd is, en een andere meening heeft, behandeld worden. Theocratische tact opent hun de deuren en harten der mensen en zal hen als ware getuigen en navolgers van Christus Jezus identificeeren.

Na enkele mededeelingen betreffende de voedselvoorziening en de slaappleatsen, werd de eerste dag van de bijeenkomst van Jehova's getuigen met het lied „De eer zij Jehova" en een dankgebed besloten.

Om 8 uur begon dan voor de bewoners van Den Haag en Scheveningen de openbare lezing: „Jehova's getuigen en hun wereldbeschouwing". Reeds gedurende de geheele voorafgaande week waren 100 tot 125 Jehova's getuigen bezig geweest, door middel van het loopen met borden, deze openbare lezing aan te kondigen. Bovendien werden uitnodigingsbiljetten, advertenties in de grootste dagbladen en een luidsprekerwagen gebruikt, zoodat gezegd kan worden, dat iedereen wel wist, dat hij vriendelijk uitgenoodigd was

om deze buitengewone lezing aan te hooren. Extra-trams zorgden ervoor, dat allen gemakkelijk deze openbare lezing konden bijwonen. Van half 8 tot 8 uur stroomde dan ook de reusachtige hal vol mensen, die aan deze uitnoodiging gehoor hadden gegeven. De zaal was tot de laatste plaats bezet en zelfs de gangen stonden vol. Tijdens de lezing heerschte een doodsche stilte en men kon aan de gezichten zien met welk een spanning een ieder de uiteenzettingen van den spreker volgde.

In het begin wees de spreker op de houding van Jehova's getuigen gedurende de afgelopen 5 jaren. Onder geen enkele voorwaarde hebben zij een compromis met de dictatoriale staat gesloten, maar zijn ondanks concentratie-kamp en gevangenis Jehova's getuigen gebleven. Als ware Christenen hebben zij geweigerd ook maar iets met den oorlog te maken te hebben. Zij gingen ondanks verbod en Gestapo door met het verkondigen van de blijde boodschap van Gods Koninkrijk, daar dit Koninkrijk de eenigste hoop is voor allen, die naar vrede en gerechtigheid verlangen. Honderden van hen waren in de concentratie-kampen opgesloten en velen hebben hun getrouwheid tegenover Jehova met het leven moeten betalen. Zij werden niet gedreven door een fanatisme of blinden haat, maar handelden met een kalme welgefundeerde geloofsovertuiging, die in Romeinen 8:38, 39 beschreven is. „Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de

liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere”.

Hoe laakbaar was daarentegen de houding der godsdienstaanhangers, die zich om het veege lijf te redden voor het totalitaire monster bogen. Nu probeeren zij de menschheid wijs te maken, dat het aan hun verzet te danken is, dat het nationaal socialisme verdwenen is. Hoe het in werkelijkheid met het grootste godsdienstige systeem gesteld is, toont een interessant courantenbericht:

„Gisteren was de dag waarop Franco negen jaar geleden aan het bewind kwam. Alle ambassadeurs, behalve die van den Paus, ontbraken bij de plechtigheden”.

„Het Vrije Volk” van 2 October 1945.

Huichelen met de democratie, huichelen met de monarchie, huichelen met de dictatuur is het kenmerk van dit naar macht en invloed hongerende systeem. Wij hoeven ons niet te verwonderen, als deze onder het mom van Christendom werkende godsdienstige organisatie binnenkort ook met het communisme huichelen zal. In de courant „Veluws Nieuws” van 15 September 1945 lezen wij:

„Nog Woensdagavond deelde de radio mede dat er op dit oogenblik zelfs voorzichtig wordt getast tusschen het Vaticaan en het Kremlin!”

Gods Woord vergelijkt zoo'n handelwijze terecht met die van een hoer. „En een uit de zeven engelen, die de zeven fielen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik zal u toonen het oordeel der groote hoer, die daar zit op vele wateren; Met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben, en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van den wijn harer hoererij” (Openbaring 17 : 1, 2). Dit wordt niet gezegd om iemand te kwetsen, maar om hen, die in zulke godsdienstige organisaties gevangen zijn, echter van goeden wille zijn en de waarheid zoeken, te helpen en hun de oogen te openen. Ook Jezus Christus noemde in Zijn dagen de godsdienstleiders huichelaars, adrengbroeders en kinderen des Duivels en toch was Hij de zachtmoedigste die ooit geleefd heeft en de grootste vriend der menschheid — Matthéus 15 : 7 - 9; 23 : 27 - 28, 33; Johannes 8 : 41 - 47; Matthéus 11 : 28 - 30.

Vervolgens wees de spreker er op, hoe weinig hoop de politiek de menschen kan geven, waarbij hij verschillende uitspraken van leidende staatslieden en politici aanhaalde. Zonder een hoop en zonder een lichtpunt gaan de politieke richtingen experimenteeren, en achter alles staat de atoombom.

Wat is de vurigste wensch van alle goedgezinde menschen? zoo besloot de spreker. Vrijheid onder een rechtvaardige regeering. Dat zal niet het resultaat zijn van menschelijke pogingen, maar het werk van den almachtigen God, Die ons in Zijn Woord Zijn Koninkrijk aankondigt, dat aan hen, die van goeden wille zijn, vrede, welvaart en eeuwig leven in een vrije, nieuwe wereld zal waarborgen. Leert deze beloften kennen en stelt uitsluitend daarin vertrouwen, want alleen zij zullen vervuld worden met alle daarmee gepaard gaande zegeningen. — Daniël 2 : 44; Matthéus 5 : 5; Psalm 37 : 34; 85 : 11, 12; Jesaja 65 : 17-25; Openbaring 21 : 4, 5.

Door een geweldig applaus gaven de ongeveer 7000 toehoorders hun instemming met hetgeen zij

gehoord hadden te kennen. Velen namen nog lectuur mee met het doel, zich meer kennis aangaande Gods voornemen, neergelegd in den Bijbel, te verwerven. Zoo was deze dag zeer gezezend en diende tot een groot getuigenis voor de stad Den Haag.

7 October 1945 — de tweede congresdag.

Om 9 uur werd met het zingen van het lied „O ga met God” de tweede congresdag geopend. Dan volgde een gebed, waarin wij Jehova voor alle zegeningen en voorrechten dankten en Hem om Zijn onmisbaren zegen vroegen voor dezen voor Zijn volk in Nederland zoo belangrijken dag.

In de begroetingstoepspraak, die door iemand gehouden werd, die met de organisatie van dit wonderbaarlijke congres belast was, konden wij vernemen, welke moeilijkheden te overwinnen waren in dezen tijd van geldsaneering en distributie. Kosten noch moeite werden gespaard om deze moeilijkheden uit den weg te ruimen. Vele autoriteiten hadden tegen hem gezegd: „Mijnheer, hoe kunt u het in uw hoofd halen, om in zoo'n tijd menschen bijeen te laten komen?” Maar wij zien, voor Jehova bestaan er geen moeilijkheden; en onder Zijn leiding en met Zijn hulp bestaan ook voor Zijn getuigen geen onoverkomelijke moeilijkheden. Niet alleen Jehova's getuigen maar heel Den Haag zal dit congres nog lang heugen. Heel Den Haag is er vol van en allen weten wie of wat Jehova's getuigen zijn. Ook de tegenpartij en voornamelijk het godsdienstige deel heeft eraan mee geholpen, de aandacht op Jehova's getuigen te vestigen. Zij hebben in de dagbladen gewaarschuwd, in vervulling van hetgeen Jezus zegt in Matthéus 23 : 13 waar wij lezen: „Maar wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeën, gij geveinsden, want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de menschen, overmits gij (daar) niet ingaat, noch degenen, die ingaan zouden, laat ingaan”. Deze waarschuwing zal mischien een reden geweest zijn, dat bij de openbare lezing deze groote hal nog te klein was.

Vervolgens hoorden wij het verslag van twee Jehova's getuigen, die tijdens de bezetting belangrijke posities bekleedden en hun wederwaardigheden vertelden. Hun ervaringen waren gelijk aan die van den apostel Paulus als hij zegt: „In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van (mijn) geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren onder de valsche broeders; In arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en dorst, in vasten menigmaal, in koude en naaktheid. Zonder de dingen, die van buiten zijn, overvalt mij dagelijks de zorg van al de gemeenten” (2 Kor. 11 : 26-28). Maar dat alles was met geduldig gedragen, het werk der verkondiging van Gods Koninkrijk ging door en dit congres is er een bewijs voor, dat de menschen van goeden wil Satans organisatie verlaten en zich aan de zijde van Jehova God en Zijn Koninkrijk stellen. Jezus Christus heeft verklaard, dat Hij zelf bij dit werk de leiding heeft en daarom kan geen macht dit werk met succes bestrijden (Matthéus 25 : 31, 32). Dit werk zal doorgaan totdat God handelend zal optreden, zooals wij bij de voorbeelden van Noach, bij Farao enz. duidelijk kunnen zien.

Na het zingen van het lied „Voor den dienst des Konings zijn wij steeds bereid” werd het woord gegeven aan een van Jehova's getuigen, die na jaren in concentratie-kampen vertoefd te hebben, na de capitulatie van Duitschland in Zweden terecht kwam. Zweden is een mooi land, zoo vertelde hij, waar Jehova's getuigen de volle vrijheid hebben het hun door God opgedragen werk te doen. Zelfs de koning van Zweden stelt veel belang in de boodschap, die Jehova's getuigen verkondigen.

Vervolgens hadden ook nog anderen de gelegenheid hun ervaringen mede te deelen. Wegens plaatsgebrek kunnen wij echter alleen het belangrijkste opnemen.

Na een middagpauze, waarin warm eten werd verstrekt, volgden na het zingen van het lied „Heilig, heilig, heilig” nog twee belangrijke lezingen.

In de eerste lezing konden wij hooren, dat allen, dit tot Jehova's getuigen behooren, vreemdelingen in deze wereld zijn, omdat zij zich in geen politieke of godsdienstige organisatie thuis gevoelen. Zij verlangen naar een nieuwe wereld, een wereld waar gerechtigheid woont. Daar Jehova de vreemdelingen lief heeft, heeft Hij hen onder het hoofd Christus Jezus bijeenvergaderd en hen tot Zijn getuigen gemaakt. „Gij zijt Mijne getuigen, spreekt de HEERE [Jehova], dat Ik God ben” (Jesaja 43 : 12). Hoe kunnen nu de menschen, die de waarheid wenschen te leeren kennen, weten, dat het juist Jehova's getuigen zijn, die de waarheid verkondigen? Er bestaan toch tegenwoordig zooveel godsdienstige richtingen, die allemaal beweren de waarheid te bezitten. Het antwoord vinden wij in Handelingen 15 : 14 waar staat: „Simoon heeft verhaald, hoe God eerst te heidenen heeft bezocht, om uit (hen) een volk aan te nemen voor Zijnen Naam”. Het is dus een volk „voor Zijnen Naam”! Zijn Naam is JEHOVA (de eeuwig zijnde; Exodus 3 : 13, 14). Hoe kunnen nu godsdienstige organisaties beweren een volk voor Zijnen Naam te zijn, als zij den Naam van God niet kennen en in gebreke blijven voor dezen Naam te getuigen en zich naar Zijnen Naam te noemen? Dank zij deze godsdienst-systemen is de Naam „Jehova” volkomen in vergetelheid geraakt. Millioenen godsdienstaanhangers bidden wel: „Uw Naam worde geheiligd” maar nog nooit hebben zij erover nagedacht, welken Naam God eigenlijk heeft. Dit volk echter, dat Jehova geformeerd heeft uit alle natiën, en wel „voor Zijnen Naam”: Jehova's getuigen! Deze getuigen zijn dan ook de eenigen, die de aandacht der menschen op Gods Naam vestigen, en bekendmaken dat Zijn Naam geheiligd en gerechtvaardigd zal worden.

Vervolgens gaf hij nog enkele Bijbelsche aanwijzingen hoe men in speciale gevallen met Theocratischen tact moet handelen. Een getuige Jehova's moet door zijn handelwijze steeds openbaren, dat hij een vertegenwoordiger van de nieuwe wereld is. Hij moet het hem opgedragen werk ook in zijn betrekking steeds nauwgezet en naar zijn beste vermogen uitvoeren. Er moet in dit opzicht niets op hen aan te merken zijn. In zijn Theocratischen dienst laat hij zich echter door niets en door niemand belemmeren.

Na deze buitengewoon interessante en leerrijke lezing werd een telegram voorgelezen uit

Zwitserland, waarin de getuigen Jehova's in Zwitserland hartelijke groeten zonden aan hen, die op dit congres bijeen waren. Zij gaven te kennen, dat zij in gedachten bij ons waren, en zij wenschten ons Jehova's rijksten zegen. Ook werd er een brief voorgelezen uit Engeland waarin 13.000 getuigen Jehova's uit dit land de hartelijke groeten stuurden en mededeelden, dat zij in den geest met ons verbonden zijn. Er werd besloten een telegram naar Amerika en wel naar den President N. Knorr en een telegram naar F. Zürcher in Zwitserland te zenden en wel met den volgende inhoud:

„6000 onderdanen der Theocratie in liefde met jou en alle getuigen Jehova's der geheele wereld verbonden, zenden hartelijke groeten van het Theocratisch Congres te Den Haag”.

Verder werd door 6000 getuigen Jehova's besloten de aandacht der Nederlandsche regeering te vestigen op het feit, dat nu nog in dit land enkele getuigen Jehova's in concentratie-kampen vertoeven. Dit zal echter niet geschieden door het indienen van een protest, maar door een verzoekschrift, aangezien in een democratisch land, niemand van Gods volk in een concentratie-kamp thuishoort. 6000 getuigen Jehova's staan er borg voor, dat het hier niet om staatsvijanden of collaborateurs gaat.

Daarna werd geestdriftig de volgende resolutie aangenomen:

RESOLUTIE.

Ter gelegenheid van het Theocratisch Congres van Jehova's getuigen te Den Haag op 6 en 7 October 1945 wordt de volgende Resolutie voorgesteld:

Nadat een overzicht gegeven is van het getuigeniswerk dat Jehova's getuigen binnen en buiten de concentratie-kampen tijdens de donkere bezettingsdagen door des Heeren genade mochten verrichten; nadat de vervolgers, die de zijde der onverdraagzaamheid, van het onrecht en het brute geweld hadden gekozen, openbaar zijn geworden, maar ook de vervolgers, die voor de gerechtigheid, voor waarheid en hun geloofsovertuiging streden, is het ons oprecht verlangen Jehova, den Gever van alle goede en volmaakte giften, uit de volheid onzer harten te danken voor den wasdom van Zijn werk, en voor de vele bewijzen van bescherming, trouw en goeder-tierenheid, die wij van Hem ontvingen. Onze harten zijn vol dankbaarheid tegenover Jehova, dat Hij ons de gelegenheid heeft gegeven dit Theocratische Congres te kunnen bijwonen en voor het aandeel, dat wij mogen hebben in het oplossen der strijdvrage, alsmede voor het voorrecht aan het laatste, groote, wereldomvattende slotgetuigenis te mogen medewerken.

Onder alle omstandigheden gehoorzamen Jehova's getuigen het Goddelijk Bevel, het Koninkrijk Gods als de eenigste hoop aller volkeren, aan te kondigen. Hun onversaagd volharden in de verkondiging van deze boodschap was de oorzaak, dat vele menschen óf partij kozen voor de onmenschenlijke, meedoogenlooze behandeling der Nazi's, die eenvoudige Christenen vervolgden, omdat zij hun hoop en geloof enkel en alleen gesteld hadden op de Theocratische Heerschappij, óf méér dan een vaderlandsche daad, en wel

naastenliefde, een zuiveren Christenplicht openbaarden, waardoor zij velen der zwaarvervolgden en zwaarbeproefden vertroosting en aanmoediging schonken.

Jehova God heeft profetisch de opkomst en het einde der Asmogendheden voorzegd. Nog voordat het fascisme zijn hoogtepunt bereikte, reeds op 7 October 1934, kondigden Jehova's getuigen dit einde internationaal aan. De asmogendheden zijn vernietigd, doch andere menschen gaan voort Jehova's getuigen te vervolgen en daarom zullen ook zij het lot dezer geweldenaars ondergaan, want Jehova belooft: „Ik zal u redden uit de hand der boozen; Ik zal u verlossen uit den greep der geweldenaars”. — Jeremia 15 : 21.

Nadat de dictatoriale heerschappij verdwenen is, dreigen nieuwe gevaren en nieuwe rampen, een wereldcatastrophe voor ontelbaren, en daarom willen wij de aandacht van alle menschen op het volgende vestigen:

Onderzoekt de boodschap, die zelfs tot de gevangenissen en concentratie-kampen doordrong, daar verder verkondigd werd, en aanleiding was, dat duizenden Jehova's getuigen in staat waren de wreede martelingen te doorstaan, het reine geloof in Jehova's Koninkrijk te behouden en de overwinning te mogen behalen. Onderzoekt de levengevende, levensonderhoudende boodschap der waarheid — gegrondvest op een onwankelbaar fundament — die zóó kostbaar is dat honderden Jehova's getuigen in plaats van een compromis te sluiten, den marteldood verkozen, duizenden de sadistische inquisitiemethoden verdroegen en tienduizenden ondergedoken en zwerende waren.

Wij, Jehova's getuigen, zullen blijven voortgaan, ondanks alle tegenwerking of verbod hetwelk komen moege, ook verder onbevreesd de Theocratie, Gods Koninkrijk, bekend te maken. De Theocratie is het eenige redmiddel, en zij brengt allen, die oprecht van hart zijn en naar gerechtigheid verlangen, ware vrijheid, blijvend vrede, eeuwigdurende zegeningen en tenslotte: eeuwig leven op een prachtige aarde in een Nieuwe Wereld onder één rechtvaardige Gods-Heerschappij.

Voor deze rechtvaardige Gods-Heerschappij stredden de profeten en ondergingen als geloofshelden de zwaarste beproevingen. Jehova God gaf bewijzen de Nieuwe Wereld lief te hebben, doordat Hij zijn eeniggeboren Zoon gaf om door Hem Zijn voornemen ten aanzien van de Nieuwe Wereld ten uitvoer te laten brengen.

Wij, Jehova's getuigen, verheugen ons in het feit het tijdstip voor de volledige oprichting van deze Nieuwe Wereld bereikt te hebben. Onze liefde, onze aandacht en ons streven is onvoorwaardelijk gewijd aan en gericht op deze Nieuwe Wereld der gerechtigheid, door het blijven verkondigen van het Evangelie van dit Koninkrijk, ter eer en rechtvaardiging van den Naam van Jehova God. — Matthéüs 24 : 14.

Aangenomen door alle Jehova's getuigen op het Theocratisch Congres te Den Haag op 6 en 7 October 1945.

De laatste spreker was een getuige Jehova's uit Engeland, die speciaal voor dit Congres overgenomen was. Hij begon met te verklaren, welke

vreugde het voor hem betekende, dit heerlijke Congres te mogen bijwonen. Al heeft hij niets van al hetgeen er werd gesproken kunnen verstaan, hij had toch van de blijde gezichten kunnen lezen, dat hier een deel van Jehova's volk bijeen was. Vervolgens gaf hij een verklaring over Psalm 122 : 3. „Jeruzalem is gebouwd, als eene stad, die wel samengevoegd is”. Deze bijbeltekst wijst op de eenheid van Gods volk als ook op de harmonieuze samenwerking, die onder Jehova's getuigen bestaat. De naam Jeruzalem beteekent „vrede” en wijst op den toestand, die onder het Christendom bestaat. Onder den godsdienst bestaat echter verwarring en deze wordt in de Schrift door Babylon voorgesteld, daar Babylon „verwarring” beteekent.

In Spreuken 25 : 11 lezen wij: „Eene rede, op zijn pas gesproken, is (als) gouden appels in zilveren gebeelde schalen”. Dat wil zeggen, dat eene rede op zijn pas gesproken iets heel kostbaars en waardevols is. De groote betekenis van den Theocratischen tact komt hier duidelijk naar voren. Dit wordt eveneens bevestigd door Spreuken 15 : 28 waar geschreven staat: „Het hart des rechtvaardigen bedenkt zich, om te antwoorden; maar de mond der goddeloozen, zal overvloediglijk kwade dingen uitstorten”.

Door Jehova's aanwijzingen getrouw op te volgen, zullen wij door velen als godsdienstige fanatici beschouwd worden en veracht en bespot worden. Wat zullen de inwoners van Jeruzalem van Ezéchiël gedacht en gezegd hebben, toen hij zich op Gods bevel midden in de stad opstelde, zijn baard schoor en eveneens zijn hoofd kaal schoor, vervolgens een weegschaal nam, zijn haren woog en in drieën deelde, een derde verbrandde, een derde met het zwaard klein hakte, een derde in de wind vrstrooide, daarna enkele haren weer opraapte en in de slippen van zijn kleeft bond. (Ezechiël 5 : 1-3). Velen zullen hem voor gek verklaard en over hem gelachen hebben, en toch was hij Jehova's profeet en waren al zijn handelingen in overeenstemming met Jehova's aanwijzingen, die hij in volle gehoorzaamheid ten uitvoer moest brengen, en die alle een groote betekenis hadden.

Het werk van Jehova wordt in de Schrift vergeleken met het werk van een tuinman. De apostel Paulus schrijft in 1 Korinthe 3 : 6, 7 „Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven. Zoo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar God, Die den wasdom geeft”. Iedere getuige Jehova's heeft thans een persoonlijk gebied. In dit gebied is hij de tuinman, waarin hij door het verkondigen en achterlaten van Bijbelsche lectuur, en door nabezoeken af te leggen nat maakt. Als zoo iemand in geloof en gehoorzaamheid zijn door God opgedragen plicht doet, zal God ook den wasdom geven en zijn werk zal gezegend worden.

Tot besluit volgden nog enkele mededeelingen, waarbij ook bekend werd gemaakt dat 213 personen hun wijding, om als getuigen Jehova's den grooten Wetgever en Koning, Jehova God, te dienen, door den waterdoop gesymboliseerd hadden.

Na het zingen van het lied „O ziet het uitzicht wonderbaar” werd dit tweedaagsche Theocratische Congres met een dankgebed besloten.

iets over Vogels

Nu we weer den winter ingaan, willen wij graag iets schrijven over onze vogels, die ons gedurende de zomermaanden zo veel vreugde bereid hebben met hun gezang, en tevens over de wijze waarop wij hen gedurende de wintermaanden kunnen helpen. In verband hiermede verwijzen wij naar het boek van Dr. Jac. P. Thijsse „Het Vogeljaar”, wat wij iederen dierenliefhebber kunnen aanbevelen te lezen, en waaruit wij het volgende willen aanhalen.

„Het verschaffen van wintervoer aan de vogels is een aangename bezigheid en een onuitputtelijke bron van genot en kennis. Zelfs de stedeling op een bovenwoning kan er plezier van hebben. Wie „buiten” woont, kan wonderveel beleven.

Het is gemakkelijk genoeg. Haast alle vogels eten brood, dat is dan om zoo te zeggen het eerste stapelvoedsel. Allerlei overschot van de tafel is welkom, maar zorgt er vooral voor, dat het niet zout is. Ik voer veel op den grond of maak gebruik van een eenvoudig voedertafeltje, en strooi ook veel op sparretjes en heesters. Ge moet erin berusten dat musschen en spreeuwen op heel wat beslag leggen, vooral op het grondvoer, maar dat hebt ge toch noodig voor de roodborstjes en heggemusches, al kunnen die ook wel leeren de voedertafel te bezoeken. Het struikgewas dient als toevlucht, wanneer de sperwer komt.

Welke vogels op het voer afkomen? Dozijn soorten. Ik noteerde: Bonte Kraai, Kauwtje, Spreeuw, Huismus, Schildvink, Keep, Groenvink, Geelgors, Bonte Specht, Kleine Bonte Specht, Groene Specht, Boomklever, Roodborst, Heggemus, Winterkoning, Merel, Zanglijster, Koperwiek, Kramsvogel, Groote Lijster, Pestvogel, Koolmees, Pimpelmees, Glanskopmees, Staartmees, Vlaamsche Gaai, Houtduif, Kokmeeuw, Stormmeeuw, Zilvermeeuw.

Let er eens op, welke van deze vogels zich reeds in December in paren vertoonen, en geeft ook acht op het verkleuren van de snavels van musschen en spreeuwen in het vroege voorjaar en op het veranderen van het vrij vaal winterkleed bij Schildvink en Groenvink tot schitterend voorjaarskleed; vooral de man-vink is de moeite waard. Let op zijn kop.

Aan drink- en badwater hebben de vogels nog dringender behoefte dan aan voedsel. Zorgt dus op zijn minst voor een ondiepe schaal met water of maakt een vijvertje van beton of metselwerk. Bij langdurige droogte of vorst moeten wij natuurlijk bijvullen of open houden. Ik voor mij sjouw een paar keer per dag met een bijtje naar mij bekende drinkplaatsen in de vrije natuur, allemaal erg aardig.

Wanneer alles gedurende langen tijd bevroest, dan kunnen de vogels het hier evenmin uithouden als in het hartje van Siberië en dan moeten zij sterven of heengaan. Vooral wanneer de koude laat invalt, zoals in 1917 het geval was, en lang voortduurt, dan krijgen ook de vroege trekvogels er last mee; niet alleen komen dan duizenden wintergasten om het leven, doch er blijft ook langen tijd een vermindering van het aantal broedvogels merkbaar, en wel natuurlijk het meest bij de zeldzame soorten.

Het is merkwaardig hoe bij mooi weer alle geschorste lente-bezigheden weer worden hervat en uitgebreid. De musschen zingen hun koorzang weer, voordat de IJclub zijn banen sluit, roeken en kauwtjes scharrelen om hun nesten en de meeuwen trekken naar buiten naar de weilanden, waar zij de eerste teruggekeerde akkerleeuwerikken ontmoeten.

Met het terugkeeren van de lente verdwijnen voor de vogels de moeilijkheden om aan voedsel te komen en zij zullen ons voor onze goede zorgen beloonen met hun vroolijke liedjes”.

BIJBELSCHE *Chronologie*

Het tijdschrift de Wachtoren van 1 Augustus 1945, getiteld „De Koninkrijkssabat en zijn Heere” maakte ons erop attent, dat de mensch aan het einde van den zesden dag, of aan het einde van een scheppingsperiode van 42.000 jaar geschapen werd. Deze 42.000 jaren worden in den Bijbel de zes scheppingsdagen genoemd, die dus ieder 7.000 jaar duurden. De zevende dag, waarop Jehova rustte, zou dus eveneens 7.000 jaar duren en deze 7.000 jaren zijn voor ons van groote beteekenis, omdat wij daarin leven. Bij Jehova is 1.000 jaar als één dag en daarom heeft Hij deze 7.000 jaar in Zijn wetsverbond met het volk Israëel door 7 letterlijke dagen laten voor-schaduwen. De zevende dag was bij de Israëlieten een sabbat of rustdag en was dus een schaduw van toekomstige dingen (Hebreë 10 : 1). Deze rustdag stelde de 1000-jarige heerschappij van Christus voor, waarmede de 7.000 jaren van Jehova's rustdag eindigen. Als wij nu de Bijbelsche chronologie nagaan, zullen wij tot de ontdekking komen, dat wij vlak voor het begin van deze belangrijke duizend jaar leven. Deze chronologie die wij hier publiceeren is uit het boek „De Waarheid zal u vrijmaken”, dat binnenkort zal verschijnen.

Bij het vervullen van Zijn voornemen houdt God Zich, wat betreft de dingen die de menschen aangaan, nauwkeurig aan den tijd. Totdat God dezen tijd aan Zijn gewijde dienstknechten openbaart, is het voor schepselen onmogelijk „te weten de tijden of gelegenheden {tijdperken: Eng. vert.}, die de Vader in Zijne eigene macht gesteld heeft.” Voor elk van Zijn voornemens bepaalt Hij een tijd waarin zich dit voornemen kan ontwikkelen, en in de volheid des tijds handelt Hij. „Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit eene vrouw, geworpen onder de wet; Opatd Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de anneming tot kinderen verkrijgen zouden” (Galaten 4 : 4, 5) „Alles heeft eenen bestemden tijd, en alle voornemens onder den hemel heeft zijnen tijd.” — Prediker 3 : 1.

Het goddelijke Woord der waarheid kenmerkt de leeraars der „valschelijk genaamde wetenschap” als dwazen, die leeren dat de mensch op deze planeet reeds gedurende millioenen jaren in een toestand van ontwikkeling tot volmaaktheid is geweest, over welk aantal jaren deze zoogenaamde „mannen der wetenschap” het onder elkaar niet eens kunnen worden. Na den vloed wordt de tijd in Gods Woord berekend vanaf Noachs zoon Sem. Vóór den vloed werd de tijd van Adam af berekend en wel via de afstammingslijn van Seth. Hierdoor is het gemakkelijk en eenvoudig te bewijzen, dat de tijd van Adams schepping af tot aan den vloed 1656 jaar was en wel als volgt:

Vanaf Adams schepping tot de	
geboorte van Seth waren	130 jaren
Daarna tot de geboorte van Enos	105 „
Tot de geboorte van Kenan ..	90 „
Tot de geboorte van Mahalal-el	70 „
Tot de geboorte van Jered	65 „

Tot de geboorte van Henoeh ..	162 „
Tot de geboorte van Methúsalach	65 „
Tot de geboorte van Lamech	187 „
Tot de geboorte van Noach	182 „
Tot den vloed	600 „
Vanaf Adams schepping tot den vloed, volgens Genesis 5 : 3 - 29;	
7 : 6, waren	1656 jaren
Vanaf het begin van den vloed tot de geboorte van Sems zoon	

Arfachsad waren	2 jaren
Tot de geboorte van Selah	35 „
Tot de geboorte van Heber	30 „
Tot de geboorte van Peleg	34 „
Tot de geboorte van Rehu	30 „
Tot de geboorte van Serug	32 „
Tot de geboorte van Nahor	30 „
Tot de geboorte van Terah	29 „
Tot den dood van Terah, op welk tijdstip Zijn zoon Abraham 75 jaren oud was, en de rivier de Eufraat overstak naar het Beloofde Land	205 „

Vanaf den vloed tot Gods verbond met Abraham in Kanaän, volgens het bericht in Genesis 11 : 10 - 32; 12 : 1 - 7, waren .. 427 jaren Exodus 12 : 40 - 43 en Galatan 3 : 17 bevestigen, dat van het Abrahamietische verbond tot aan Jehova's wetsverbond met de natie Israëel, ten tijde van hun uittocht uit Egypte, 430 jaren waren. Daarna volgde de doortocht der Israëlieten door de woestijn, gedurende veertig jaar, naar het land Kanaän, hetwelk gevolgd werd door zes jaren van strijd met de Kanaänieten, voordat rechter Jozua al het land aan de Israëlieten verdeelde (Jozua 14 : 5 - 10; Numeri 1 : 1; 10 : 11, 12; 12 : 16; 13 : 1 - 30). Na Jozua's dood was er een onderbreking in de periode der richteren waarvan de tijdsduur door den Bijbel niet definitief wordt bepaald. Met betrekking hiertoe zegt de apostel Paulus in Handelingen 13 : 19 - 22 (Amer. Herz. Vert.): „En toen Hij zeven natiën in het land Kanaän had vernietigd, gaf Hij hun het land tot een erfenis voor ongeveer 450 jaren; en na deze dingen gaf Hij hun richteren tot Samuël den profet. En daarna vroegen zij om een koning; en God gaf hun Saul, den zoon van Kis; een man uit den stam van Benjamin, voor den tijd van veertig jaren. En toen Hij dezen had afgezet, verwekte Hij hun David om hun koning te zijn”. Na de veertigjarige regeering van David, werd zijn zoon Salomo koning en in het vierde jaar van zijn regeering begon hij den tempel te Jeruzalem te bouwen.

In het bericht betreffende den tempelbouw, vult Hij, Die den tijd nauwkeurig vaststelt, de opening die ligt tusschen den uittocht der Israëlieten uit Egypte en het begin van het werk aan den tempel, aan. „Het geschiedde nu in het vier honderd en tachtigste jaar, na den uitgang der kinderen Israëls uit Egypte, in het vierde jaar van het koninkrijk van Salomo over Israëel, in de maand Ziv (deze is de tweede maand), dat hij het huis des HEEREN (Jehova's; Amer. Herz. Vert.) bouwde.” Daarna regeerde Salomo zes en dertig jaren (1 Koningen 6 : 1; 11 : 42). In den origineelen Hebreeuwschen tekst van deze verzen is het

aantal jaren volledig uitgeschreven [dus niet in cijfers]. Het was pas honderden jaren na Christus, dat alphabetische letters gebruikt begonnen te worden als symbolen voor getallen; zij werden toen enkel gebruikt om de hoofdstukken en verzen te nummeren, maar NIET om den oorspronkelijken Hebreeuwschen tekst te veranderen. Omdat er geen ander definitief Schriftuurlijk tijdsbericht is nemen wij hier 1 Koningen 6 : 1, aan en gaan voort met het vaststellen van den tijd.

Vanaf Gods verbond met Abraham tot den uittocht waren van den tempelbouw	430 jaren
Tot Salomo's dood en Rehabeam	480 "
Tot Abiams regeering	36 "
Tot Asa's regeering	17 "
Tot Jósafats regeering	3 "
Tot Jehórams regeering	41 "
Tot Aházia's regeering	25 "
Tot Athalia's regeering	8 "
Tot Joas' regeering	1 jaar 6 jaren
Tot Amázia's regeering	40 "
Tot Uzzia's regeering	29 "
Tot Jothams regeering	52 "
Tot Achaz' regeering	16 "
Tot Hizkia's regeering	16 "
Tot Manasse's regeering	29 "
Tot Amons regeering	55 "
Tot Josia's regeering	2 "
Tot Jóahaz' regeering	31 "
Tot Jójakims regeering	3 maanden
Tot Jójachins regeering	11 jaren
Tot Zedekia's regeering	3 maanden
Tot Jeruzalems verwoesting	11 jaren
Tot het einde van de zeventigjarige verwoesting in het eerste jaar van Kores, koning van Perzië	70 "
Tot het einde (oude tijd) van het jaar 1 v. Chr.	536 "

Vanaf het Abrahamietische verbond tot en met het jaar 1 v. Christus 1945 jaren

De bovengenoemde getallen zijn genomen uit het bericht over Israëls koningen, zooals in 2 Kronieken, de hoofdstukken 12 tot 36 wordt weergegeven. Zoowel 2 Kronieken 36 : 19 - 23 en Ezra 1 : 1 - 6, als Daniël 5 : 28 - 30; 6 : 1, bevestigen dat het in het eerste jaar van Kores' regeering was, dat hij den Joden toestond uit Babylon te vertrekken en naar Jeruzalem terug te keeren om den tempel te bouwen, aldus de zeventigjarige verwoesting van het land Judea tot een einde brengend. Er zijn voldoende bewijzen dat twee jaren na de verovering van Babylon in 538 voor Chr. door Darius den Meder en zijn neef Kores den Pers, het eerste jaar van Kores' regeering begon, hetwelk in het jaar 536 v. Chr. was. Aldus de drie groote tijdperioden van Adams schepping af samenvattend, verkrijgen wij de volgende tabel:

Vanaf Adams schepping tot den vloed	waren 1656 jaren
Vanaf den vloed tot het Abrahamietische verbond	waren 427 "

Vanaf het Abrahamietische verbond tot het einde van het jaar 1 v. Chr. waren 1945 "

Vanaf Adams schepping tot het einde van het jaar 1 v. Chr. waren 4028 jaren

Daarna begon de zogenaamde *Anno Domini* of A.D. periode, of de periode na Christus.

Vanaf het begin van het jaar 1 n. Chr. of het eerste jaar onzes Heeren, tot het begin van 1944 n. Chr. zijn 1943 volledige jaren, die, opgeteld bij de bovenstaande tabel, den tijd bepalen van Adams schepping tot nu toe:

Vanaf Adams schepping tot het einde van het jaar 1 v. Chr. waren 4028 jaren

Vanaf het begin van het jaar 1 n. Chr. tot het eind van 1943 zijn 1943 "

Vanaf Adams schepping tot het eind van 1943 n. Chr. zijn 5971 jaren

Wij zijn derhalve dicht nabij het einde van de zes duizend jaren der menschelijke geschiedenis, waar toestanden heerschen en verschrikkelijke gebeurtenissen nabij zijn, die voorschaduwd worden door die van Noachs dagen. — Lukas 17 : 26.

De tijd gaat voort en snel voorbij is de gelegenheid

te luisteren naar 't Goddelijke Woord dat waarschuwt voor 't eind der tijd.

Nu klinkt het nog, maar als straks Jehova het gebiedt

zal 't wezen voor de laatste maal dat dit tot uwe hulp geschiedt.

Dus gehoorzaamt NU en volgt den Koning Jezus Christ',

slechts dan zal vallen u ten deel het leven dat ge thans nog mist.

FEITEN ACHTER HET PRIKKEL- DRAAD!

In de voorafgaande nummers hebben wij onder dezen titel uitsluitend brieven gepubliceerd van Jehova's getuigen, die ter wille van hun geloof in een of ander concentratiekamp vertoefd hebben.

Dezen keer willen wij de aandacht van de lezers vragen voor een bericht van een bekenden Zweedschen journalist.

In April 1945 bezocht een groepje journalisten uit neutrale landen het concentratiekamp Buchenwald. Hun rapporten, die zij verkregen door twee dagen te besteden aan het interviewen (ondervragen) van geïnterneerden, zijn wijd en zijd verspreid geworden in hun nationale pers, door de B.B.C. en de Amerikaansche Radio Omroep in de programma's voor Europa.

Enkele van de verschrikkelijkste verhalen die zij vertelden, hadden betrekking op de vervolging van Jehova's getuigen. De welbekende Zweedsche journalist en radio-omroeper van de B. B. C., Björn Hallström, sprak, na zijn bezoek aan Buchenwald, op 6 Mei 1945 voor de Europeesche uitzending van de B.B.C. en zeide:

„Onder de gevangenen die in Buchenwald reeds zoolang als het kamp bestond, opgesloten hebben gezeten — dat wil zeggen acht volle jaren — zijn ongeveer 300, die daar wegens hun Christelijk geloof heengebracht zijn. De barakken voor deze gevangenen herbergen op het oogenblik 500 personen, doch eens waren er vele duizenden in, meest Duitschers. Terwijl de politieke gevangenen een rooden driehoek op hun borst droegen, waren deze gevangenen [Jehova's getuigen] aan een violetten driehoek te herkennen.

De Nazi's stonden hun niet toe iets over Gods Woord te vernemen. Daarom vergaderden zij zich in het geheim om te bidden [beter gezegd om Bijbelstudies te houden; Red.] doch als zij ontdekt werden, werden zij gestraft.

Het zwaarste werk werd dezen Christelijken gevangenen opgelegd. Zij moesten meestal in de steengroeve werken, en van daaruit werden zij gedwongen in looppas volgeladen wagens omhoog te trekken, terwijl zij voortdurend met knuppels mishandeld werden door de S.S., onder wier strenge bewaking zij stonden.

Elke drie maanden werd den Christenen een formulier voorgelegd om te onderteekenen. Het was een verklaring dat de gevangene in kwestie af zou zien van zijn „valsche" leer. Het gebeurde echter nooit [slechts in enkele gevallen; Red.] dat deze Christenen een dergelijke verklaring onderteekenden. Het scheen voor Hitler zeer belangrijk te zijn de handteekeningen van de Christenen te krijgen. Iederen dag werden enkele gevangenen naar voren geroepen en dan met allerlei instrumenten geslagen om hen te dwingen te onderteekenen. De gevangenen antwoordden dat, indien zij hadden geteekend, zij de barbaarsche wetgeving der Nazi's en de methoden van Buchenwald zouden erkend hebben. Wegens hun standvastigheid namen de Nazi's wraak op de Christenen door hun het recht van het schrijven

en ontvangen van brieven te ontnemen; dit werd aan andere gevangenen wel toegestaan. Af en toe werden 25 woorden per maand toegestaan, verder zijn ze ongeveer zeven jaar volledig afgesloten geweest van hun families en de buitenwereld. Er kwamen verzoekschriften naar het kamp van de plaatselijke autoriteiten der geboorteplaatsen en hun naaste verwanten, maar deze werden nimmer beantwoord.

Heden verklaren de Nazi's luide, dat de hongersnood in het kamp veroorzaakt werd door transportmoeilijkheden en gebrek aan levensmiddelen; doch vóór het uitbreken van den oorlog, toen er toch zeker geen gebrek aan voedsel bestond, waren de Nazi's begonnen met een systematische uithongering der Christelijke gevangenen. De meesten van hen zien er nu uit als geraamten. Maar een der Bijbelonderzoekers [Jehova's getuigen; Red.] vertelde mij: „Reeds in 1939 waren wij schaduwen en marcheerden naar de steengroeve. We aten het groen van struiken en boomen.”

Op 19 Mei 1945 ontving ons bureau te Londen een brief van bovengenoemden journalist, waaruit wij het volgende aanhalen:

„Toen ik onlangs het Concentratiekamp Buchenwald bezocht, kwam ik temidden van gevangenen die tot het Genootschap van „Bibelforscher" behoorden. Over hun lijden in het kamp heb ik uitvoerig geschreven en voor de radio gesproken. Eigenlijk werden zij slechter behandeld dan elke andere groep, maar door hun geloof in God slaagden zij erin, veel beter dan welke anderen ook, het leven te behouden. De andere gevangenen getuigden ervan, dat dit juist was.

Zij hadden een verslag opgesteld over de vervolgingen van hun Genootschap, waarvan ik een afschrift ontving.

Daar ik vermoed dat uw vereeniging het lichaam in Engeland is dat met de Duitse „Bibelforscher" overeenkomt, stel ik mij voor, dat u wel belangstellend zult zijn iets te vernemen over deze Duitschers in het concentratiekamp en daarom zend ik u hun verslag. Ik wensch het echter zoo spoedig mogelijk terug te hebben, daar ik dit document zeer op prijs stel, omdat het voor mij het levendste symbool is van Buchenwald.”

Op 19 Augustus 1938 schreef een protestansche predikant, Th. Bruppacher, in de Zwitsersche courant „Der Aufbau," welke uitgegeven wordt in Zürich:

„Deze onbekende getuigen Jehova's bieden, als Christelijke martelaars, onwrikbaar weerstand aan den gewetensdwang en heidenschen afgodendienst, en dat na vijf jaren van terreur in Duitschland. Het feit dat ongeveer 6.000 van deze Christenen de Nazi-terreur in de concentratiekampen, enz., dapper weerstaan, behoort door iedereen die voor vrijheid in geloofs- en gewetenszaken instaat, opgemerkt te worden. Zij lijden en bloeden omdat zij als „Jehova's getuigen" het geloof in Hitler weigeren.

In het geheel genomen, zijn deze bijzondere Christenen waardig gerekend om voor Zijns Naams wil te lijden en deemoedig hebben zij bewezen, dat zij goed weten hoe zij hun verheven titel: „Jehova's getuigen” hoog moeten houden.

Hij die deze documenten der vervolging in alle oprechtheid tot zich laat spreken, zal deze belasterde Ernstige Bijbelonderzoekers in een nieuw daglicht zien. Hij zal ze in zijn eigengerechtigheid niet meer zoo snel veroordeelen, maar wenschen dat een klein vonkje van hun eenvoudige geloof op zijn eigen kerk mocht overslaan.”

Uit deze getuigenissen zien wij, dat Jehova een volk op aarde heeft dat Hem tot op dezen dag onder alle omstandigheden getrouw gebleven is. Aan dit volk wordt de vermaning in Filippensen 1 : 28

gericht, luidende: „En dat gij in geen ding verschrikt wordt van degenen, die tegenstaan; hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar u der zaligheid, en dat van God.”

Hun onverschrokken houding kondigde reeds de ondergang van het Nazi-regiem aan en is tevens een waarschuwing voor allen, die het ooit zullen probeeren Jehova's werk stop te zetten en Zijn getuigen uit te roeien. Gamaliël, een leeraar der wet, in waarde gehouden bij al het volk, zeide met betrekking tot de apostelen: „Houdt af van deze menschen, en laat hen (gaan); want indien deze raad, of dit werk uit menschen is, zoo zal het gebroken worden. Maar indien het uit God is, zoo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien bevonden wordt ook tegen God te strijden” — Handelingen 5 : 34 - 39.

DEMONEN

verzetten zich tegen een noodzakelijke heelkundige behandeling.

Deze week, op een dag toen men mij brieven dicteerde, werd er mij een gegeven, die aantoonde welke middelen de demonen gebruiken om een onschuldig kind te doen lijden. Het gaat hier over een klein meisje, dat kromme beenen heeft ten gevolge van rachitis. Vroeger leed haar zuster aan hetzelfde, doch na behandeling in het ziekenhuis, een passend dieet en heelkundige behandeling, werden haar beenen rechtgemaakt en het resultaat was uitstekend. Het onderwerp van dezen brief zou ook een dergelijke operatie hebben moeten ondergaan. Het is een eenvoudige operatie en heelemaal niet gevaarlijk. Maar, na een gesprek met de moeder, kwamen de volgende inlichtingen op ons bureau. Ik moet er bijvoegen, dat de aanbeveling voor de operatie drie jaren geleden gegeven werd en toen ging de moeder er mee accoord.

Ziehier het bericht van de bezoeker: „Bijna drie jaren zijn verlopen sedert het eerste bericht over goddelijke antwoorden betreffende Betty, en de moeder is nog steeds overtuigd, dat het de goddelijke wil is, dat Betty niet geopereerd wordt. Mevr. gelooft in de doelmatigheid van het gebed en verlaat zich daarop voor alle persoonlijke behoeften. Een ander kind was met longtering bedreigd, toen het 11 jaar oud was. De moeder liet Ouderling Johnson en anderen voor haar bidden en ze is nu veel beter. Hare moeder zegt, dat ze bronchiaal asthma heeft. Mevr. bidt voor iedere gebeurtenis of besluit, die het huisgezin betreffen en het spreekt vanzelf, dat ze dikwijls voor Betty bad. Het schijnt dat het antwoord altijd „Neen” was, wanneer ze bad in verband met het al of niet opereeren van Betty. Eens toen ze op weg naar het ziekenhuis was en Mevr. wel dacht, dat men het kind daar zou houden om het te opereeren, bad ze dat de Heer haar zou helpen met het besluit en indien Betty niet moest geopereerd worden, dat er een middel zou gevonden worden, haar toe te staan naar huis terug te keeren. Mevr. zegt, dat de Heer haar gebed beantwoordde door den dokter, want hij opereerde Betty dien dag niet. (Ze had waarschijnlijk een druipneus). Een andermaal, toen ze met Betty het ziekenhuis naderde, zei een stem haar, dat het verkeerd was en dat Betty niet moest behandeld worden. Daarom maakte zij rechtsomkeer en ging terug naar huis. Zij raadpleegde

Ouderling Johnson over het geval en hij was ook van meening, dat ze alleen maar moesten bidden en haar niet laten opereeren.

Mevr. was een weinig ongerust, dat ze Betty misschien toch benadeelde, daarom vroeg ze den Heer haar te zeggen wat er zou gebeuren, indien ze Betty liet opereeren. Onmiddellijk had ze een visioen van Betty, deze lag dood op de operatietafel. Toen wist ze, dat ze nooit de operatie zou toelaten. Een andermaal was Mevr. ongerust over het genomen besluit en dacht, dat dit door verdere bewijzen gestaafd zou moeten worden. Vele zusters hadden met haar gesproken over Betty, maar geen enkele broeder had er zijn opinie over gegeven. Dus bad Mevr. dat, indien haar besluit, haar niet te laten opereeren goed was, de Heer drie broeders zou zenden om er met haar over te spreken. Den volgenden keer dat ze naar de kerk ging, was ze nog geen tien minuten binnen, toen drie broeders tot haar kwamen en zeiden, dat ze nooit moest toelaten, dat Betty geopereerd werd. De moeder is volkomen overtuigd, dat Betty de misvorming harer beenen zal overwinnen door een passend dieet en gebed.” (Ik geloof het niet: in de geschiedenis van haar familie komen twee ooms voor, die achdroplastische dwergen zijn, die door een passende behandeling veel zouden gewonnen hebben.)

Het is wel erg voor Betty, want er is veel kans, dat de demonen, die altijd „Neen” zeggen, te veel werk zullen hebben met de vele andere zaken, waarmee ze zich bemoeien, om tijd te vinden Betty's kromme beenen recht te maken. Betty is nu nog maar vier jaar oud en voor een goed geslaagde operatie, zou deze nu moeten geschieden. Wanneer Betty oud genoeg zal zijn om na te denken, zal ze den „God” haten, die weigerde, haar te laten zijn, zooals andere meisjes, omdat Hij de macht niet had haar leven te bewaren op de operatietafel.

Ik zei tegen de vrouw, die den brief dicteerde, dat het zuiver demonisme was, maar zij antwoordde, dat sommige menschen er een zonderling geloof op nahielden en dat logica noch redeneering ze van hun stuk kon brengen en dat, hoe zonderling wij ze ook vinden, ze toch het recht hadden naar goeddunken te handelen. — Lorraine Pyles, Indiana.

HET WONDER *van den* GOLFSTROOM

Aan den Golfstroom wordt een belangrijke zoo niet beslissenden invloed op het Europeesche weer toegeschreven. Dit is algemeen bekend, maar toch weten de meesten niet, wat eigenlijk onder den Golfstroom wordt verstaan. In het kort gezegd: deze is onder de buitengewoon talrijke zee-stroomingen de indrukwekkendste, belangrijkste en merkwaardigste: een stroom, onveranderlijk en nimmer uitgeput rakend.

De voorstellingen betreffende de breedte van den stroom zijn gewoonlijk geheel verkeerd. De meesten gelooven, dat een stroom, zoo breed als een groote rivier, den Atlantischen Oceaan doortrekt, zooals de Rijn het Bodenmeer. In werkelijkheid is de Golfstroom op de smalste plaats ongeveer 40 kilometer breed en deze breedte groeit weldra na het verlaten der Floridastraat tot 70 kilometer aan. Bij Charleston is hij al 150 en tegenover kaap Hatteras, op 35 graden N.B., zelfs 250 kilometer breed. Deze breedte wordt steeds grooter hoe verder de Golfstroom in Noord-Oostelijke richting den Atlantischen Oceaan binnenkomt. Tegelijkertijd neemt echter ook zijn in het begin buitengewone oppervlaktensnelheid af, die in de Floridastraat 7,5 km. per uur bedraagt; een snelheid, die grooter is dan die van den Rijn bij hoog water. Zijn gemiddelde diepte is ongeveer 400 m., de warmte van zijn water is echter zelfs op 800 meter diepte buitengewoon groot en is daar nog 12,5 graden Celsius.

Men veronderstelde, dat de Golfstroom, die reeds in 1519 door Alaminos, den eersten stuurman van Ferdinand Cortez, ontdekt werd, een voortzetting van de Mississippi was, die in de Golf van Mexico uitkomt, waarin de Golfstroom tusschen Florida en Cuba zijn oorsprong vindt. De Golfstroom bevat echter zout water en bestaat dus niet uit rivierwater. Franklin was al de theorie toegedaan, dat de passaatwinden het water in de Caribische Zee en in de Golf van Mexico dreven en aldaar opstuwden, waarna het teveel aan water den zeeboezem als Golfstroom weer verliet. Deze opvatting geldt in principe heden nog.

Echter niet al het water, dat de Noord-Oost-passaat naar het Westen drijft, kan de Caribische Zee binnenstromen; een groot gedeelte stroomt buiten de Antillen om, d.w.z. ten Noorden daarvan en van de Bahama-eilanden, naar het Noordwesten en vereenigt zich later noordelijk van de Floridastraat met den eigenlijken Golfstroom. Dit buitenste deel wordt de Antillenstroom genoemd en is belangrijk, omdat een zeer belangrijk deel van den warmtevoorraad in den Noordatlantischen Oceaan hier vandaan en niet van het uit den Golf van Mexico komende warme water afkomstig is. De Golf van Mexico is dus de voorraadschuur van den stroom; in deze zeebocht stroomt het water van de Caribische Zee door de Straat Yucatan, die tot 2000 meter diep is.

De hoogste temperatuur van den Golfstroom is 30 graden Celsius, waargenomen bij Kaap Hatteras. Dit zijn ongeveer 5 graden meer dan de oceaan op deze breedte gewoonlijk heeft. Tien graden noordelijker heeft de stroom pas één graad warmte verloren en nadat hij 4500 km. naar het Noord-oosten gestroomd is, heeft hij zelfs in den winter nog altijd een zomersche warmte. Vaak heeft de boven den stroom hangende lucht de temperatuur van het vriespunt, terwijl het water van den stroom 25 tot 28 graden warm is. De gevolgen hiervan zijn dichte misten in deze gedeelten van de zee, die de scheepvaart in de wateren van New Foundland zoo gevaarlijk maken. Aan de oppervlakte of vlak daaronder bevindt zich het warmste water. Daardoor komt het, dat de geweldig breede warme stroom meestal de boven hem liggende luchtlagen zeer sterk verwarmt.

Deze warme en daardoor opsteigende luchtstroom, die in het algemeen den Golfstroom volgt, verwekt de diepe Atlantische depressies, die voor het klimaat van Europa beslissend zijn, want zonder deze depressies zouden Midden- en Noord-Europa even koud zijn als de gebieden van Britsch Noord-Amerika op dezelfde geografische breedte. Maar de Golfstroom en de door hem verwarmde luchtlagen, die hem in het algemeen volgen, houden nog bij de Färö-eilanden de zee steeds ijsvrij

en maken de Westkust van Ierland gemiddeld twee graden warmer dan de Oostkust. Aldus heeft de Iersche Westkust op 52 graden Noorderbreedte een temperatuur gelijk aan die op 38 graden Noorderbreedte aan de Oostkust van Noord-Amerika. Bij IJsland is de temperatuur van den Golfstroom meer dan 12 graden en het gevolg daarvan is, dat de gemiddelde Januari-temperatuur aan de Noordnoorweegsche kust niet lager is dan in Sofia (hoofdstad van Bulgarije).

WAAROM DE GEESTELIJKHEID DE WAARHEID BESTRIJD

In de dagen van Jezus

... en heden!

De priesters en dominees, over het algemeen „geestelijken” genoemd, die zoowel de katholieke als ook de protestantsche kerkelijke organisaties leiden, bestrijden op scherpe wijze de boodschap van den Bijbel, die Jehova's getuigen aan het volk overbrengen. Wanneer, zooals dit het geval is, de geestelijken voor-geven God en Christus te vertegenwoordigen en Jehova's getuigen hetzelfde beweren, waarom zou de geestelijkheid zich dan tegen de boodschap van deze getuigen verzetten? Het juiste antwoord op deze vraag geeft de Bijbel ons.

Toen Jezus op aarde was, gaven de priesters of geestelijken voor, God te vertegenwoordigen en leiders van het volk te zijn. Ofschoon Jezus altijd de waarheid sprak, werd Hij toch door deze priesters of geestelijken scherp bestreden. Zij misleidden zeer veel menschen en gaven aanleiding, dat dezen Jezus en Zijn werk bestreden. Jezus noemde deze geestelijken blinde leiders en zeide tegen hen; dat zij het volk verblindden (Matthéüs 15 : 12, 14). Deze geestelijken verhoogden zichzelf en daardoor vermocht de Duivel hen voor de waarheid te verblinden. Jezus verklaarde hun: ‚Waarom verstaat gij Mijn Woord niet? Omdat gij uit den vader den Duivel zijt en den wil van den Duivel doet; en omdat Ik u de waarheid verkondig, gelooft gij Mij niet, maar zoekt Mij te doden’. — Johannes 8 : 38 - 45.

De omstandigheden zijn heden dienovereenkomstig. Wanneer menschen om zelfzuchtige redenen het Woord Gods gebruiken om zichzelf en andere schepselen te verhoogen, dan geraken zij altijd in den valstrik van den Duivel.

De geestelijken behooren tot deze wereld, nemen deel aan haar politieke aangelegenheden en zijn daarom voor de waarheid blind en vijanden van God (Jacobus 4 : 3, 4). Een ieder, die Christus Jezus getrouw navolgte, was aan den tegenstand van de godsdienstige organisaties blootgesteld. In Johannes 15 : 18,

19 lezen wij de volgende door Christus tot Zijn discipelen gerichte woorden: „Indien u de wereld haat, zoo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.” Deze woorden verklaren ons, waarom de geestelijkheid Jehova's getuigen bestrijdt.

De geestelijken pleiten voor den Volkenbond als een middel, om het volk betere levensvoorwaarden te verschaffen. Daarmede bewijzen zij hun onwetendheid met betrekking tot Gods Woord, hetwelk verklaart: „Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijne gerechtigheid . . . En in Zijnen Naam zullen de heidenen hopen” (Matthéus 6 : 33, 12 : 21). Zouden de geestelijken God en Zijn Koninkrijk vertegenwoordigen, dan zouden zij zich er uitsluitend mee bezighouden de uitspraken van den Bijbel betreffende dit Rijk aan het volk duidelijk te maken. Het feit echter, dat zij Gods Koninkrijk miskennen en aan menselijke plannen de voorkeur geven, is, zooals gezegd, een definitief bewijs, dat zij den god van deze wereld, den Duivel dienen. De geestelijkheid bestrijdt Jehova's getuigen niet omdat zij hen vreest, maar omdat de waarheid, die Jehova's getuigen aan het volk bekendmaken, haar beangstigt. De waarheid zal inderdaad het volk van de heerschappij van baatzuchtige menschen en organisaties bevrijden. Jehova's getuigen voeren geen strijd tegen menschen, geestelijken of anderen. Hun eenige plicht bestaat daarin, de aandacht van de volkeren op de waarheid van Gods Woord te vestigen, opdat ieder mensch, volkomen met de situatie bekend, dien weg bewandelen zal, dien hij wenscht te gaan. Een ieder moet zich dus óf voor God, óf voor den Duivel uitspreken, want de tijd van de oprichting van Gods Koninkrijk der gerechtigheid, dat de wereld zal regeeren, is gekomen. Wie aan de zijde van den Duivel blijft, zal vernietigd worden: wie zich echter aan de zijde van God en Zijn Koninkrijk stelt en gehoorzaamt, zal leven ontvangen.

De getrouwe apostelen van Jezus trokken het land door en onderwezen de menschen over de waarheid van Gods Woord. Wegens deze activiteit lieten de priesters of geestelijken hen arresteeren en gevangennemen. De geestelijken hadden niet God kunnen dienen en tegelijkertijd de getrouwe apostelen van den Heere kunnen vervolgen. Wien moesten zij dus vertegenwoordigen? Niemand anders dan Gods tegenstander, den Duivel; want, zooals Jezus zeide, deden zij den wil van den Satan. Gods uitdrukkelijk voornemen is, een rechtvaardige regeering onder Christus op te richten, Satans organisatie te vernietigen en het volk te zegenen. Jehova geeft Zijn getuigen opdracht, het volk nu deze groote waarheden bekend te maken. Daarom worden zij door den Duivel gehaat.

Wat

ook de tegenstanders der waarheid moeten bekennen

In „De Boodschapper” van 3 Aug. 1945, een orgaan van de baptiste gemeenten in Twente, lezen wij:

„Een dezer dagen verscheen een propagandist van de z.g. „Jehova's getuigen” aan onze huisdeur om ons zijn beginselen aan te presentereeren. Deze leer „made in America” is zonder meer af te wijzen. Zij is door en door onschriftuurlijk en verderfelijk voor de ziel. Een ernstige waarschuwing zij hier op haar plaats. Ik hoop t.z.t. hierop nader in te gaan.

Mij trof in het bijzonder de ijver van dezen propagandist tot de verbreiding van zijn beginselen. Daartoe belde hij met eenige vrouwen aan alle huisdeuren van onze straat. Het resultaat scheen vrijwel overal nihil te wezen. Hoe dan ook: de ijver van dezen mensch was zonder meer te prijzen”

Tot zoover deze godsdienstaanhanger. In dit artikel stelt hij dan den ijver van Jehova's getuigen tot een voorbeeld voor zijn gemeenteleden. Niet zoo zeer om Jehova's Naam te verheerlijken en Zijn Koninkrijk te verkondigen, maar, zooals H. D. Hoogwinkel, de schrijver van dit stukje, het uitdrukt „Naast andere kerkgenootschappen een eigen plaats te vragen”.

De ijver van Jehova's getuigen heeft echter een andere reden, zooals wij kunnen lezen in Titus 2 : 14 „Die Zichzelven voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.”

„Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, van de Vader der lichten afkomende, bij Welken geene verandering is, of schaduw van omkeering.”

— Jakobus 1 : 17.

Waarvandaan weet hij dat?

In een grot in het Zuiden van Oregon (U.S.A.) vond men onlangs Indische overblijfselen. Een deskundige van de universiteit te Californië beweerde nu, dat het in de nabijheid van deze overblijfselen gevonden puimsteen reeds vóór 10.000, het kan ook 25.000 jaar zijn, op deze plaats gekomen moet zijn. Hoe weet hij nu, dat het 10.000 jaren geleden gebeurd moet zijn? Hierop krijgt men geen bevredigend antwoord. Deze man wil hiermede in hoofdzaak bewijzen, dat reeds 10.000 of liever nog 25.000 jaren geleden al menschen op aarde geleefd hebben. Had hij slechts van één duizend in plaats van 10.000 jaren gesproken, dan was de geheele zaak niet meer sensationeel en welke eer kan men ontvangen voor een ontdekking, die niet sensationeel is? Hoe kunnen de „geleerden” bewijzen, dat zij meer weten dan de Bijbel, als zij bij deze gelegenheden niet met tienduizenden of millioenen jaren zouden opscheppen? En zich, vergeleken bij den Bijbel, de „meerdere” te toonen, dat is toch het doel van deze moderne ongeloovigen? Voor dit soort wetenschap wordt in de Schrift gewaarschuwd: „Bewaar het nand (u) toebetrouwd, eenen afkeer hebbende van het ongoddelijke ijdelroepen, en van de tegenstellingen der valsche gelijk genaamde wetenschap”. — 1 Timótheüs 6 : 20.

TACT

DOOR DR. NORBERT STERN

Een onzichtbare, doch machtige koning is de tact. Voor zijn scepter buigt alles wat tot de samenleving en de gewoonten behoort. Waar zelfs kennis en geld geen toegang meer vinden, daar heet men den tact welkom. Daar weet hij toch op meesterlijke wijze de menschelijke tegenstellingen met elkaar in overeenstemming te brengen. Gelijk de veerkrachtige buffer tusschen de spoorwagens, gelijk het veerende staal onder de zitplaatsen der motorwagens, gelijk het zachte kussen van een behaaglijken divan, zoo is ongeveer de werking van den tact.

De tact vermijdt al het harde en het scherpe. Hij verzacht de tegenstellingen. Menschen met een bepaalde persoonlijkheid, evenals gewone menschen, zooals familieleden onder elkaar, zouden zonder een zekeren tact op den duur niet met elkaar overweg kunnen. De onzichtbare dirigeerstok van den tact moet overal merkbaar zijn, waar het eigen Ik naast het Ik van den ander zich wil handhaven.

Een politiek of zelfs maatschappelijk leven is zonder den daarvoor noodzakelijken tact niet denkbaar. Waar het aan tact ontbreekt, daar ontaardt het samenspel van individuen van verschillende gezindheid in wanklanken. Ons maatschappelijk leven heeft, evengoed als de D-trein-wagen, de auto en de divan, zijn gemakkelijke veering en zachte kussens noodig. De tact vangt de stooten op en vereffent de tegenstellingen. Op deze goede eigenschappen berust zijn voornaamste beteekenis.

Toegerust met een zekere dosis tact, voelt men zich op den parketvloer der deftigheid evengoed thuis als in de eenvoudige huiskamer van den arbeider of handwerksman. Niet weinige jongelieden gingen van de meest bescheiden familieomstandigheden over naar een leven van pracht en verantwoordelijkheid. Zij deden dit met zulk een fijngevoeligen tact, dat zij hun nieuwe milieu meer veredelden dan dit hun. Tact is iets, waarmee men geboren wordt, maar hij kan door opvoeding en zelfontwikkeling nog veel verfijnd en veredeld worden.

De tact is een fijne weegschaal voor het gevoel en de handelwijze. Hij behoeft echter in het geheel niet ziekelijk of zwak te zijn. Tact kan met de grootste beslistheid gepaard gaan. Tact is de ijzeren vuist in een fluweelen handschoen. Tactlooze menschen tasten op ruwe en kwetsende wijze de rechtspositie van hun medemenschen aan. Zij werken als de geitebok in den winkel van den pottenbakker. Het grondbeginsel van menschen met tact is niet hard tegen hard.

In de hoogere diplomatie en over 't algemeen bij alle verantwoordelijke ambten en beroepen is de tact beslist de wet van alle wetten. Er zijn grenzen, waar het voorschrift ophoudt en het aan den enkeling overgelaten wordt, of hij zwijgen

of spreken, handelend ingrijpen of toegeven moet. De tact is de balans van alle innerlijke overwegingen. In laatste instantie heeft vaak niet het recht of de macht, maar de persoonlijke tact het beslissende woord. Menschen met tact bezitten dat zekere iets, dat andersdenkenden voor zich inneemt.

Niet zelden leest men van jonge meisjes van eenvoudige afkomst, die door een huwelijk snel tot den hoogsten maatschappelijken trap opklimmen. Hun fijne tact leidt zulke karakters zoo zeker, dat zij niet alleen niemand aanstoot geven, maar door hun voorbeeldig optreden aller harten voor zich innemen. De machtsfeer van koning tact is onbeperkt. Zijn taal is wereldtaal, omdat hij de taal is van alle fijnbesnaarde harten.

Een tactvol mensch ontwapent zelfs zijn vijand. Hij geeft op verstandige wijze toe en treedt even verstandig op. Het geheim van het zakelijk en het persoonlijk succes ligt niet weinig in de gave van den verstandig overwegenden tact. De tact dringt niet op den voorgrond en stelt zich niet boven anderen. Wat anderen kunnen, kan hij ook. Maar wat anderen doen en hoe zij het doen, dat volgt hij niet steeds na. Zijn goede werken, zijn goed gedrag en zijn goeden naam spreken voor zich zelf.

Met een duidelijk gevoel voor tact heeft de natuur het vrouwelijk geslacht bevoorrecht. Door haar aangeboren tact des harten worden moeders voor hare kinderen, vrouwen voor hare mannen, dames van gezelschap voor hare omgeving tot voorbeeldige opvoedsters en leeraren. De kunst eener goede leefwijze hebben wij allen meer van onze moeders dan van onze vaders geërfd. Een groot kapitaal is het, wat een verstandige moeder haar zonen en dochteren op den levensweg aan tact meegeeft. In den strijd om het succes treedt met vlijt en dege-lijkheid als derde in den bond, de tact op. Zonder dezen tact is geen belangrijke levenspositie te verkrijgen en vooral niet te behouden.

Overal, waar men van geschiktheid spreekt, bedoelt men tact. Hij is het die de grenzen der betamelijkheid bewaakt. De tact is het visitekaartje der innerlijke voornaamheid. Hij is ook tegelijkertijd de rem voor alle overdrijving. Wie zich toevertrouwt aan den tact, behoedt zich voor belachelijkheid. De tact is ook een beteugeling van het ongeduld. Hij kan wachten, tot men hem roept. Hij kan „neen” zeggen, waar anderen „ja” zeggen. Voorzichtigheid is de wijze van gaan van den tact, en toegenegenheid is zijn karaktertrek. Iemand met tact weet zich overal te beheerschen. Zijn werk verricht hij op zulk een wijze en zijn plicht doet hij zoodanig, dat hij er al het goede in legt, wat voor een mensch begeerlijk en lofwaardig is.

Met den tact in het hart komt men gemakkelijk door de wereld; want bij Aziaten en Afrikanen is men even welkom als bij Amerikanen en Europeanen. Of men zich in zeer eenvoudige omstandigheden bevindt, of op een hooger maatschappelijken trap staat, de tact is steeds de hoofdzaak om met menschen, om te kunnen gaan, ze te leiden of hen te raadplegen. De tact is de veldheerstaf in den ransel van een ieder, die een deel van de wereld wil veroveren. Hij is een wapen dat nooit faalt en een medicijn dat velen geneest. Wie den tact tot leidsman heeft, verkrijgt daarmee vele vrienden.

Stofzuigers voor straten en pleinen.

De wereld gaat vooruit. In de stad New York worden nu straten en pleinen met geweldige stofzuigers gereinigd. Zoo'n machine doet het werk van 10 mannen en doet het beter. Het reinigen wordt verricht, zonder dat er eenig stof opgewaaid wordt.

Oorlogskosten: 500 Dollar per wereldburger.

Een onderzoek, geleid door de universiteit van Washington, heeft uitgemaakt, dat de directe kosten van den huidige oorlog tot nu toe 1030 milliard dollar hebben bedragen, d.w.z. 500 dollar per wereldburger. De schade aan eigendommen en de kosten van de China-Japan-oorlog, die in 1931 begon, zijn in bovenstaand bedrag niet inbegrepen.

Een eigenaardig ras.

De „Bodenreform (Nr. 36) publiceert het volgende uittreksel uit het dagboek van een Singalees, die een reis door Europa gemaakt had:

„Een eigenaardig leven leiden de blanken in hun geboorteland. Zij bouwen zich huizen tot aan den hemel uit steenen en verdeelen ze allemaal in kleine grotten, die zij „kamers” noemen. Vele gezinnen wonen in zoo'n huis, maar een ieder is de vijand van den ander en niemand mag zonder toestemming in de grot van den ander komen. Zij stoppen vele dingen in hun grotten, die zij nooit kunnen gebruiken en zij leven er dag en nacht in. Zij kennen haast niet de beesten, waar zij het vleesch van eten en velen van deze grotbewoners hebben nog nooit de boomen en planten gezien, waarvan zij de vruchten krijgen.”

Vraag: Waarom is het rooken voor een waar Christen niet toegestaan en het drinken van koffie en thee wel?

Antwoord: Er bestaan twee verschillende redenen voor, die wij ieder afzonderlijk willen beschouwen.

1. „Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal onder de macht van geene mij laten brengen.” Dit verklaart de apostel Paulus in 1 Korinthe 6 : 12. Hij was dus aan geen ding verslaafd. Hij was een dienstknecht des Heeren en volkomen aan Zijn werk als een getuige voor Jehova toegewijd. Dat is de belangrijkste reden, waarom Jehova's getuigen niet rooken en ook alles vermijden, waar anderen aan verslaafd zijn. Niemand kan beweren, dat Jehova's getuigen aan koffie of thee verslaafd zijn, omdat zij het drinken. In de afgelopen jaren hebben zij dit voldoende bewezen. Zij konden er gemakkelijk van buiten en hebben geen kapitalen uitgegeven om door middel van den zwarten handel toch in het bezit van koffie en thee te komen.

Hoe anders is het geweest met hen, die rooken. Dat kunnen vooral diegenen beoordeelen, die er niet aan verslaafd zijn, maar dagelijks hebben kunnen zien op welke onsmakelijke en afkeurenswaardige manier deze slaven van de sigaret aan dit voor hun levensonderhoud absoluut overbodige onkruid trachten te komen. Hoe ze zelfs hun kinderen 's morgens om 6 uur de straat op stuurden, om de peukjes, waar anderen reeds aan gezabbeld hebben, op te rapen. Of hoe zij kostbare stukken van hun huisraad verkwaanselden voor sigaretten.

Verslaving aan iets wat met Gods Koninkrijk niets te maken heeft, is een teeken van gebrek aan waardeering voor dit Koninkrijk.

2. Het verlangen naar een sigaret wordt veroorzaakt door de verdoovende uitwerking, die het rooken heeft en die de rookers ten onrechte „kalmereen” noemen. Hetzelfde kan gezegd worden van hen, die verslaafd zijn aan morphine, cocaine en opium.

Het is dan ook een opmerkelijk feit, dat zij die aan het rooken verslaafd zijn, bij het verwerven van kennis aangaande Gods voornemen de grootste moeilijkheden hebben en pas als zij het rooken nalaten, ijverige en aan Jehova toegewijde dienstknechten worden.

Dat het vergift, wat tabak bevat, één der ergste is die er bestaan, wordt door een hooggeplaatste medische en wetenschappelijke autoriteit van Engeland bevestigd. Hij schrijft:

„Het rooken van tabak veroorzaakt storingen in het bloed, den maag, aan het hart, aan de zintuigen (vooral aan het oog, wat vaak volledige blindheid tengevolge heeft), aan de hersenen, aan de luchtpijpoppervlakte der longen (te herkennen aan den rookershoest).”

Deze man spreekt uit een jarenlange ervaring en ongetwijfeld zonder enig vooroordeel.

Het is natuurlijk vanzelfsprekend redelijk, dat iemand die nadeel ondervindt van het drinken van koffie of thee dit eveneens nalaat, wat hem niet zwaar zal vallen, daar hij er niet aan verslaafd is.

Vraag:

Vertegenwoordigt niet elk geloof en elke sekte den Christelijken godsdienst, voor zoover zij tot Gods welbehagen het Christendom prediken en God en den Heiland vereeren? Waarom zooveel over het Katholicisme. Is het niet een evenzoo aan God geloovende godsdienst als het Protestantisme? Willen niet alle hetzelfde doel bereiken, n.l. goede menschen; en zijn zij niet evenzoo overtuigd van de juistheid van hun handelen? Is het juist, de leerstelling van een Christelijk geloof aan te vallen, alleen omdat men het er niet mee eens is? Geloof u door uw leerstellingen het slechte en boosaardige der menschheid uit te roeien?

Antwoord:

Het is waar: Katholicisme, Protestantisme en vele God en Christus belijdende sekten en gemeenschappen zijn vertegenwoordigers van den zgn. „Christelijken godsdienst”. Evenzoo is het waar, dat zij alle schijnbaar hetzelfde doel nastreven: Goede menschen op te voeden. Ook willen wij aan de oprechte overtuiging van de zijde van vele geestelijken en leeken niet twifelen. De opdracht van de getuigen Jehova's is echter een geheel andere dan die van den „Christelijken godsdienst”, en daarom onderscheidt zich ook hun werk van dat van de godsdienstaanhangers als de dag van de nacht. Men merke op: Het Katholicisme werkt sedert ongeveer 1500 jaren aan de opvoeding der menschen en het Protestantisme sedert ongeveer 400 jaren; en geen wonder, dat oprechte Katholieken en Protestanten thans den grootsten twijfel koesteren aan het bereiken van het gestelde doel. Zou dan moraliteit en zedelijkheid nog meer kunnen vervallen, dan dit in de tegenwoordige wereld het geval is?

Vanuit dit standpunt van de volksoepvoeding beschouwd, is de „Christelijke godsdienst” dus een volledige mislukking en het is een groote smaad op Gods Naam Hem met deze zaak in verband te brengen. Logischerwijze moet men tot de volgende conclusie komen: óf, indien God mét den bekeeringsarbeid der godsdienstaanhangers is, dan zou Zijn voornemen, de wereld tot Zich te bekeeren, een mislukking zijn, óf, indien God tot dusver niet de bedoeling had, de wereld te bekeeren, dan is het werk der godsdienstaanhangers een zuiver menschelijk werk en moet mislukken. Uit Gods Woord blijkt duidelijk, dat het Christendom van den Heere Jezus Christus en Zijn apostelen totaal verschilt van dat van den zgn. „Christelijke godsdienst”, en daar Jehova's getuigen met nadruk en op bewuste wijze het eerste vertegenwoordigen, moeten zij noodgedwongen met het laatste den strijd aanbinden. Zij doen dit niet om den strijd zelf, want daarmee zou niemand gediend en Gods Naam niet geëerd zijn.

Het zou te ver voeren, hier het verschil tusschen Christendom en Christelijken godsdienst in alle bijzonderheden te beschrijven. Voor dit doel

zij naar de andere geschriften van Jehova's getuigen verwezen.
Gods voornemen van de dagen van Jezus af tot nu aan toe was:

De heidenen te bezoeken om uit hen een volk aan te nemen voor Zijnen Naam (Handelingen 15 : 14). Dit werk gaat voorwaarts, totdat het door God bepaalde aantal zal zijn bereikt. Behalve deze „kleine kudde” (Lukas 12 : 32) verzamelt Jehova uit alle natiën „een groote schare, die niemand tellen kan” (Openbaring 7 : 9). De wereld van de wetteloozen en goddeloozen zal Jehova niet bekeeren, maar in den grooten strijd van Armageddon met wortel en al uitroeien. (Openbaring 11 : 18; Psalm 145 : 20). Van de juistheid van een leer overtuigd te zijn, beteekent nog niet, dat deze waar moet zijn. Onder de heidensche afgodendienaren bestaat er ongetwijfeld precies zooveel overtuiging betreffende de waarheid van hun leer als in den Christelijken godsdienst, en de Duivel heeft zich van hen bediend om millioenen oprechte en goede menschen te misleiden en te verblinden. Het feit, dat de Christelijke godsdienst en in het bijzonder het Katholicisme onder de vervolgers van Jehova's getuigen een eerste plaats inneemt, is voor iedereen, die de Heilige Schrift kent, een voldoende bewijs, dat de Christelijke godsdienst in waarheid God en Christus Jezus vijandig gezind en daarom een werktuig in de hand van den Duivel is. — Johannes 16 : 2, 3.

Dat men in dezen Christelijken godsdienst bij gelegenheid ook over God en Christus spreekt, is geen bewijs, dat deze inrichtingen het welbehagen van God hebben. Jezus zegt hierover: „En gij hebt (alzo) Gods gebod krachteloos gemaakt door uwe inzetting. Gij geveinsden! Wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt Mij met hunnen mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; Doch tevergeefs eeren zij Mij, leerende leeringen, (die) geboden van menschen (zijn)”. — Matthéüs 15 : 6 - 9.

Vraag: Wie zijn de weduwen en weezen, bedoeld in Jacobus 1 : 27?

Antwoord: Door den oorlog is het getal der weezen schrikbarend vermeerderd. Op de aarde zijn vele letterlijke weduwen en weezen, die in nood en droefenis verkeerden, daar één van hen die hun dierbaar was, gestorven is. Zijn dit de weduwen en weezen, die bedoeld zijn in Jacobus 1 : 27 waar wij lezen: „Een reine en vlekkeloze eredienst bestaat voor God, den Vader, hierin: zorgen voor wezen en weduwen in hun ellende en zichzelf vrijhouden van de wereldse smetten” (Kath. Bijbel)?

Een kind dat geen vader meer heeft, of een vrouw die geen man meer heeft, is aan de willekeur van anderen overgeleverd. Vaderlooze en

weduwen hebben iemand noodig, die hen beschermt en verdedigt. In dezen tijd leven vele menschen op aarde, die werkelijk van goeden wille zijn en ook met hun naasten het beste voor hebben. Zoolang zij de waarheid uit Gods Woord nog niet hebben gehoord en dus over Jehova en Zijn heerlijk voornemen in onwetendheid verkeerden, zwerven zij rusteloos van de eene organisatie naar de andere en vinden nergens bevrediging. Zij zijn volledig aan de willekeur van anderen overgeleverd en worden in den Bijbel met weduwen en weezen vergeleken.

Zoals Jehova Zich vroeger bij het volk Israël het lot der weduwen en weezen aantrok, wat blijkt uit Deuteronomium 10 : 17, 18: „Want de HEERE, uw God, is een God der goden, en een Heere der heeren; die groote, die machtige, en die vreeselijke God, Die geen aangezicht aanneemt, noch geschenk ontvangt: Die het recht van den wees en van de weduwe doet; en den vreemdeling liefheeft, dat Hij hem brood en kleeding geve”, zoo trekt Hij Zich thans het lot aan van hen, die naar waarheid en gerechtigheid zoeken. Op hen is de belofte van toepassing: „De HEERE bewaart de vreemdelingen; Hij houdt den wees en de weduwe staande; maar der goddeloozen weg keert Hij om.” — Psalm 146 : 9.

Aan hen, die alles in het werk stellen deze menschen van goeden wil ervan af te houden de waarheid betreffende Gods Koninkrijk te leeren kennen, als ook aan Jehova's getuigen die verplicht zijn het evangelie van het Koninkrijk te prediken, gaat de volgende vermaning: „Doet recht den arme en den wees; rechtvaardigt den verdrukten en den arme. Verlost den arme en den behoeftige, rukt (hem) uit der goddeloozen hand.” — Psalm 82 : 3, 4.

Den waren dienst voor Jehova God, zoals deze door Hem geboden en door Jacobus beschreven wordt, beoefenen de ware discipelen van Christus Jezus, die getuigen voor Jehova zijn. Zij verrichten dezen dienst omdat zij het als hun belangrijkste taak beschouwen deze rechtvaardige menschen, die „zuchten en uitroepen over al die gruwelen”, die heden geschieden (Ezechiël 9 : 4), op te zoeken.

De opdracht de weduwen en weezen te bezoeken in hun verdrukking, wordt in Jesaja 61 : 1, 2 beschreven als het brengen van een blijde boodschap aan de zachtmoedigen en het vertroosten van alle treurigen.

Deze blijde boodschap houdt in, dat zij voor de zegeningen van Gods Koninkrijk in aanmerking komen en in volmaakt geluk, vrede, welvaart en gezondheid in alle eeuwigheid op aarde zullen leven, indien zij overeenkomen Jehova God en Christus Jezus te dienen en „zichzelven onbesmet bewaren van de wereld”.

Het is een wonderbaarlijk voorrecht, en een groote eer, die de Heere aan Zijn kinderen — die eens weduwen en weezen waren — schenkt.

„...geene van de goddeloozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan.” — Daniël 12 : 10.